

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 352 ΔΡΧ. 200

Ν.Δ: Η "ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ" ΣΗΜΙΤΗ-ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΕΙ

Πόσο όμοια είναι η ιστορία των εκκαθαρίσεων
μέσα στη ΝΔ με εκείνη των εκκαθαρίσεων
μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

**Ο Καραμανλής, ο πρώτος ρωσόφιλος αρχηγός της,
επαναλαμβάνει με καθυστέρηση είκοσι χρόνων την
δοκιμασμένη και νικηφόρα τακτική του Α. Παπαν-
δρέου.**

Όπως αυτός ο τελευταίος έτσι και εκείνος εμφανίζεται σαν κέντρο μέσα στο κόμμα του, και γίνεται ηγέτης καθυλώνοντας το ανίκητο σοβινιστικό ρεύμα που είναι πάντα το πιο μαζικό στην άρρωστη αυτή χώρα. Μόλις ισχυροποιείται χτυπάει αποφασιστικά τους πιο ακραίους φιλοευρωπαϊούς δημοκράτες. Η εκκαθάριση Σουφλιά, Μάνου, Ανδριανόπουλου, Παπακωνσταντίνου είναι ο αποκεφαλισμός του πιο σκληρού εχθρικού του πόλου μέσα στη ΝΔ. Αυτό το χτύπημα γίνεται κατορθωτό χάρη στην αχρησιότητα της Μπακογιάννη και

την πολιτική τύφλα του πατέρα της που εγκαταλείπουν τα θύματα στην τύχη τους ενώ ανήκαν στο ίδιο μπλοκ που διεκδίκησε την κομματική εξουσία λίγο πριν. Αυτοί επιτρέπουν στη συνέχεια στον Καραμανλή να κυριαρχήσει στο κέντρο του κόμματος και να σταθεροποιήσει την θέση του στην κομματική εξουσία φέρνοντας όλο και περισσότερο στην επιφάνεια και αναπτύσσοντας τον δικό του πυρήνα στελεχών. Σε δεύτερο χρόνο, δηλαδή αμέσως μετά τις εκλογές, ο Καραμανλής δίνει το πρώτο μεγάλο χτύπημά του στους σοβινιστές τους, δη-

λαδή τους ως χθες συμμάχους του. Όπως και στο ΠΑΣΟΚ έτσι και εδώ οι σοβινιστές είναι ο βασικός πόλος εκείνης της γραμμής μέσα στο κόμμα που επιδιώκει μια αυτοδύναμη κυβέρνηση της ΝΔ.

Το σοβινιστικό μπλοκ, που έχει σαν μαχητικές φιγούρες τους Καρατζαφέρη, Ανδρεουλάκο και σαν ηγεσία τους Κεφαλογιάννη, Βαρβιτσιώτη, και Έβερτ, ήθελε πραγματικά μια νίκη της ΝΔ στις εκλογές και μια τετραετία κρατικής εξουσίας για ολόκληρο τον κομματικό νεοδημοκρατικό στρατό, που ετοιμαζόταν πεινασμένος να ξεχυθεί για πλιάτσικο στο κράτος.

Αυτός ο στρατός δεν καταλαβαίνει ότι το καθεστώς που εγκαθιδρύεται με τις εκλογές στις 9 του Απρίλη πρέπει να ενώσει το Σημιτικό ΠΑΣΟΚ, την Καραμανλική ΝΔ, τον ΣΥΝ και το ψευ-

τοΚΚΕ σε ένα ενιαίο μέτωπο ρώσικης επέλασης στην Ελλάδα σε όλα τα επίπεδα: στη σύνθεση του κρατικού μηχανισμού, στην εξωτερική πολιτική και στην οικονομία.

Αυτό είναι το μυστικό που κρύβεται κάτω από το σύνθημα της "συναίνεσης" που έριξαν ταυτόχρονα μετά τις εκλογές, τόσο ο νικητής Σημίτης, όσο και ο νικημένος Καραμανλής. Συναίνεση σημαίνει ανοχή από τη ΝΔ της σημιτικής πολιτικής, με αντάλλαγμα τη συμμετοχή της πρώτης, ως ένα βαθμό στην κρατική εξουσία του ΠΑΣΟΚ, τη συνδιαχείριση της εξωτερικής πολιτικής, της οικονομίας κ.λπ. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Καραμανλής ζητάει από τον Σημίτη, όχι μια απλή "συναίνεση" σαν μια άτυπη συζήτηση ανάμεσα στην αντιπολίτευση και την κυβέρνηση, αλλά μια θεσμοθετημένη μοι-

ρασιά εξουσίας. Το περίγραμμα αυτού του είδους της συναίνεσης το δίνει η γνωστή φόρμουλα για μια "διακομματική επιτροπή για την εξωτερική πολιτική" που ασταμάτητα προτείνουν εδώ και χρόνια αρχικά το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, και ύστερα η Καραμανλική ΝΔ.

ΜΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΒΩ- ΜΟ ΤΗΣ "ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ"

Αυτή λοιπόν η γραμμή της "συναίνεσης" είναι φυσικό να εξοργίζει εκείνες τις τάσεις της ΝΔ που θέλουν στα χέρια τους αληθινή κρατική εξουσία και όχι ένα θλιβερό σεργιάνισμα στα λιβάδια που υπερβόσκησε η πασοκική γραφειοκρατία. Αυτή είναι η αληθινή φύση της αυτοδυναμικής τάσης της ΝΔ, όπως ήταν και εκείνη της πασοκικής

συνέχεια στη σελ. 2

ΣΥΝ

ΧΟΝΤΡΗ ΑΠΑΤΗ ΤΟ "ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ"

Η "Κίνηση Μπίστη" όπως λένε σε καθημερινή γλώσσα το μπλοκ των αποχωρησάντων "εκσυγχρονιστών" του ΣΥΝ έπιασε γραφεία στις 14 του Μάη.

Έτσι ολοκληρώθηκε η ραγδαία αυτή διαδικασία διάσπασης του ΣΥΝ που είναι ακριβώς τόσο παράξενη, όσο πιο βελούδινα έγινε.

Δεν φεύγει κανείς στρατός, έστω και μικρός, από τον ΣΥΝ με τους ξεσκολισμένους φασίστες που είναι στην ηγεσία του να του κουνάνε το μαντήλι. Ούτε αυτός που φεύγει λέει σ' αυτούς που μένουν "Δεν έχει νόημα να ακυρώνει ο ένας τον άλλον. Οι σύντροφοι που ενστερνίζονται την άλλη στρατηγική προφανώς θέλουν να την υλοποιήσουν" (Μπίστης, Ελευθεροτυπία, 15-5).

Προφανώς πάντα ο καθένας θέλει να υλοποιήσει την στρατηγική του. Το ζήτημα είναι τι είδους είναι η στρατηγική του "αριστερού ρεύματος" του ΣΥΝ και γιατί ένας δημοκράτης που θα αποχωρούσε από αυτόν δεν θα έπρεπε αυτή την στρατηγική να την ακυρώνει αποφασιστικά. Επειδή ο Μπίστης δεν ακυρώνει αυτή τη στρατηγική γι αυτό και ο Κωνσταντόπουλος δεν ακύρωσε την στρατηγική Μπίστη. Γιαυτό και εκείνος δήλωνε τη στιγμή της διάσπασης πως δεν είναι δουλειά του να καταδικάσει τους "συντρόφους" που διάλεξαν τον άλλο δρόμο.

Το βελούδινο διαζύγιο σημαίνει μόνο τις βελούδινες σχέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στις δύο ηγεσίες.

Μερικά από τα στελέχη που έφυγαν από τον ΣΥΝ κάτω

από τη σημαία του Μπίστη έχουν μια δημοκρατική ιστορία (Γεωργακόπουλος, Αθανασόπουλος). Οι πιο πολλοί μας είναι άγνωστοι ή ελάχιστα γνωστοί. Το παράξενο είναι που οι κλασικοί εκπρόσωποι του δημοκρατικού ρεύματος Παπαγιαννάκης, Κουναλάκης (αν και ο πρώτος έχει κάνει πολλά νερά τελευταία) έμειναν στον ΣΥΝ και το ακόμα πιο παράξενο που ο Μπίστης είναι ένας από τους χειρότερους κνίτες του ΣΥΝ.

Αυτό το τελευταίο είναι και το κλειδί της "βελούδινης διάσπασης". Η ηγεσία Μπίστη είναι εγγύηση για τα αφεντικά του ΣΥΝ ότι η διάσπαση είναι για καλό.

συνέχεια στη σελ. 6

**Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΤΙΣ 23 ΜΑΗ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 9.30ΠΜ (σελ.6)**

Η "ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ" ΣΗΜΙΤΗ-ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΕΙ

συνέχεια από τη σελ. 1

αυτοδυναμικής τάσης. Αν και χαμηλότερος στον ιεραρχικό βαθμό ο Καρατζαφέρης είναι το νεοδημοκρατικό ιδεολογικό ισοδύναμο του Κουτσόγιωργα. Όπως ο Α. Παπανδρέου εκτέλεσε τον δεύτερο, αφού πάτησε επάνω του για να ανέβει, έτσι και ο Καραμανλής εκτέλεσε τον πρώτο. Οι διαφορές βρίσκονται στην κλίμακα της μιας και της άλλης εκκαθάρισης. Τότε επρόκειτο για μια παρατεταμένη πεντάχρονη σχεδόν (1985 - 1989) διαδικασία κάθαρσης μιας ολόκληρης ηγετικής τάσης ενός κόμματος εξουσίας, τώρα πρόκειται για τον εκφοβισμό μιας ανάλογης τάσης με τη διαγραφή ενός μεσαίου, αν και μαχητικού στελέχους της σε ένα κόμμα που δεν έχει κρατική εξουσία.

Η εξήγηση που πρόβαλε το καθεστώς για την εκκαθάριση Καρατζαφέρη ήταν ότι επρόκειτο για την πολιτική αναμέτρηση του Καραμανλή με την σοβινιστική ακροδεξιά. Αυτή η εξήγηση είναι ένα φωτοστέφανο για μια πράξη τελείως χαμηλού κινήτρου που μάλιστα προορίζεται να αντιπροσέχει πολιτικά και να αποσοβέσει ηθικά την προηγούμενη πραξικοπηματική εκπαράθυρωση της πιο "αριστερής" πτέρυγας της ΝΔ, που προαναφέραμε.

Το χειρότερο είναι ότι αυτή η εξήγηση δεν στέκει από τα πιο προφανή γεγονότα. Σε κανένα σημείο της πρόσφατης διαμάχης ή παλιότερα ο Καραμανλής δεν τα έβαλε με τον σοβινισμό σαν τέτοιο και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ένα από τα πρωτοπαλικά του στην κόντρα με τον Καρατζαφέρη αναδείχτηκε ο αρχισκοταδιστής και τραμπούκος Ψωμιάδης. Ούτε είναι τυχαίο ότι για να καθησυχάσει τους σοβινιστές ο Καραμανλής έβγαλε μια σειρά κορώνες υποσχόμενος αντίσταση στις επερχόμενες εθνικές υποχωρήσεις Σημίτη.

Ο Καραμανλής, όπως και κάθε άλλος υποτακτικός του Κρεμλίνου, δεν συγκρούεται με τους σοβινιστές σαν τέτοιους, αλλά με το ελάττωμά τους να θέλουν να είναι άρπαγες κύρια για τον εαυτό τους και όχι άρπαγες για το διεθνές κέντρο αρπαγής που είναι η Ρωσία. Το ζήτημα της "αυτοδυναμίας" κρατικής εξουσίας της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ είναι μια εκδήλωση αυτού ακριβώς του ελαττώματος στην κατά τα άλλα "άγια" αρπακτικότητα των σοβινιστών. Η διαφορά αυτών των παλιανθρώπων με τους παλιανθρώπους του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ είναι ότι αυτοί οι τελευταίοι θέλουν την αρπαγή για το λογαριασμό των αφεντικών τους.

Έχουμε γράψει τόσες φορές ότι ο σοβινισμός είναι η μεγάλη ενεργειακή δεξαμενή της ρώσικης πολιτικής. Η χύτρα του σοβινισμού πρέπει πάντα να είναι στη

φωτιά. Χάρη στους ατιμούς της και ανοίγοντας πότε τη μια και πότε την άλλη βαλβίδα και ελέγχοντας την ένταση της φωτιάς, το Κρεμλίνο μετατρέπει τη χύτρα σε μουσικό εργαλείο που παίζει το δικό του πολιτικό σκοπό.

Αν ο Καραμανλής είχε ίχνος αληθινής προοδευτικότητας σε σχέση με τον Καρατζαφέρη θα τον χτύπαγε εκεί που αυτός είχε εκδηλωθεί σαν ανοιχτός υπερασπιστής των ναζιστών της "Χρ. Αυγής" πριν τέσσερα χρόνια. Όμως τότε ο Καραμανλής τον είχε στηρίξει αποφασιστικά συμφωνώντας μαζί του ότι ο ναζισμός είναι ένα ζήτημα διαφορετικής ιστορικής εκτίμησης. Αλλά και πριν λίγους μήνες, όταν ο Καρατζαφέρης εμφανίστηκε προκλητικά σα φιλοβασιλικός, ο Καραμανλής δεν είπε ούτε ένα λογάκι εναντίον του.

Όμως τώρα ο Καραμανλής όχι απλώς χτυπάει, αλλά εκτελεί τον Καρατζαφέρη την ώρα που αυτός ο κατά τα άλλα αδίστακτος τραμπούκος διακρίνει την προδοσία του αρχηγού του και χτυπάει τη γραμμή του από τα αριστερά. Αποδείχτηκε ότι αυτό το τίμπουλ που λύσσαγε για τη σάρκα της κρατικής εξουσίας μπόρεσε από αυτό του ακριβώς το ένστικτο να είναι χίλιες φορές πιο διορατικό πολιτικά από όλους μαζί τους χαζοχαρούμενους φιλελεύθερους της ΝΔ που δεν είδαν τίποτα παράξενο στην ήττα της ΝΔ και στην οικουμενική αναγνώριση του αρχηγού της σαν νικητή.

Ο Καρατζαφέρης όχι μόνο διαφοροποιήθηκε αμέσως από την νέα γραμμή της "συναίνεσης" με το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο αντιλήφθηκε ότι ο Καραμανλής είχε πουλήσει τον προεκλογικό αγώνα και στα ζητήματα της μορφής και σε εκείνα της ουσίας (άρθρα της Νέας Ανατολής), μέχρι που πρόσεξε πως ήταν ο μόνος σκυθρωπός ανάμεσα τις 7-9 μμ. την Κυριακή των εκλογών, όταν φαινόταν πως εκλεγόταν η ΝΔ (Ελευθεροτυπία), όχι μόνο ήταν ο πρώτος που τόλμησε να ξεστομίσει ανοιχτά την προφανή αλήθεια ότι η ΝΔ είχε ήττα στις 9 του Απρίλη και όχι νίκη, αλλά πάνω απ' όλα εντόπισε σαν αιτία της προδοσίας μια βασική εκδήλωσή της που ήταν η υποταγή του Καραμανλή γενικά στα διαπλεκόμενα και πιο ειδικά στον Κόκκαλη. (Στην "Ελευθεροτυπία" της 18 του Μάη αναφέρεται ότι ο Καρατζαφέρης ρωτάει στην εκπομπή του τον Καραμανλή πόσες φορές έχει συμφάει τελευταία με τον Κόκκαλη).

Τελικά αυτός ο λούμπεν τύπος έδωσε στον Καραμανλή το πιο μεγάλο χτύπημα στην ως τώρα άνετη πορεία του μέσα στο κόμμα της πιο μεγάλης πολιτικής καθυστέρησης.

Θα έπρεπε ίσως να το περιμένουμε ότι ο υπόκοσμος που έχει μια καλύτερη αντίληψη της δολοπλοκίας και μια έμφυτη καχυ-

ποψία στους πάντες θα ήταν ο καταλληλότερος για να αντιμετώπισει το λούμπεν της σοσιαλμπερλιαριστικής μαφίας.

Ήταν φανερό λοιπόν ότι έπρεπε να διωχθεί ο Καρατζαφέρης για να σταθεί η γραμμή της "συναίνεσης".

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Η περίπτωση δεν φανέρωνε εκ των προτέρων της δυσκολία της. Όμως ο Καραμανλής συνάντησε την απροσδόκητη σε ένταση αντίθεση των δύο βασικών ηγετικών στελεχών που τον έφεραν στην εξουσία, του Βαρβιτσιώτη και του Κεφαλογιάννη. Αυτοί αρνήθηκαν να συγκαλέσουν το πειθαρχικό και να δώσουν κομματική νομιμότητα στη διαγραφή του Καρατζαφέρη, πράγμα που ευχαρίστως έκαναν όταν ήταν να διαγράψουν τα φιλοευρωπαϊκά στελέχη.

Αποδείχτηκε ότι η άρνησή τους δεν είχε να κάνει μόνο με τον ίδιο τον Καρατζαφέρη αλλά και με τον μεθοδικό παραμερισμό που είχαν υποστεί οι ίδιοι από τον ουσιαστικό ηγετικό μηχανισμό, δηλαδή από τον παραμερισμό τους σαν πολιτική τάση.

Το ότι πρώτα ο Καρατζαφέρης και ύστερα ο Βαρβιτσιώτης συγκέντρωσαν τα πυρά τους στον Σηπλιωτόπουλο δεν είναι τυχαίο. Ο Σηπλιωτόπουλος είναι απλά μια από τις εκφράσεις της μικρής ομάδας των καραμανλικών στελεχών που τα προωθεί δραστήρια ο αρχηγός και τα πληθαίνει σε όλους τους τομείς - κομματικός μηχανισμός, κοινοβουλευτική ομάδα - σε βάρος των παλιότερων στελεχών. Αυτή η ομάδα είναι που ήδη μερικοί ονομάζουν "λοχαγούς" και την αντιπαράθεσαν στους "βαρώνους" του κόμματος. Και εδώ ο Καραμανλής ακολουθεί την πείρα του Παπανδρέου που ανέβασε ταχύτατα τους "λοχαγούς" του ΠΑΣΟΚ στην κομματική ιεραρχία και τους χρησιμοποίησε σαν πραιτωριανούς για να εξουδετερώσει τα στελέχη του παλιού κέντρου και του κλασσικού "αστικού" ΠΑΣΟΚ, ενώ αργότερα οι Σημίτης - Λαλιώτης, που χάρη σ' αυτούς ήρθαν στην εξουσία άρχισαν να κάνουν εκκαθαρίσεις και μέσα στις γραμμές τους.

Αυτό σημαίνει ότι κάθε λοχαγός δεν έχει υιοθετήσει σώνει και καλά τη ρώσικη στρατηγική του αρχηγού του, όμως κάθε "λοχαγός" μπορεί να εξουδετερώσει ένα αντίστοιχο στέλεχος του παλιού νεοδημοκρατικού κόσμου που σε καμία περίπτωση δεν θα ήταν διατεθειμένο να παίξει ως το τέλος τα βρώμικα και περίπλοκα παιχνίδια της νέας στρατηγικής και ιδίως το παιχνίδι της οικουμενικής συναίνεσης διακυβέρνησης.

Η βασική διαφορά ανάμεσα στους "λοχαγούς" του ΠΑΣΟΚ κι εκείνους της ΝΔ είναι ότι οι δεύτεροι πρέπει να ανεβούν πο-

λύ ταχύτερα σε σχέση με τους πρώτους. Τα βήματα του Καραμανλή όχι μόνο **οφείλουν** να είναι πιο γρήγορα από εκείνα του Παπανδρέου, αλλά **μπορούν** και να είναι. **Οφείλουν** να είναι γιατί δεν πρέπει να δοθεί καιρός στον παλιό νεοδημοκρατικό πολιτικό μηχανισμό να συγκροτείται απέναντι στη νέα ηγεσία που θα αποτυχαίνει διαρκώς να τον φέρει στην εξουσία. **Από την άλλη μπορούν** να είναι γρήγορα τα βήματα αυτά, γιατί τώρα δίπλα στον Καραμανλή υπάρχει η βοήθεια ενός ολόκληρου ΠΑΣΟΚ, ενώ ο Α. Παπανδρέου όταν "εκρώσισε" το ΠΑΣΟΚ είχε εναντίον του μια ολόκληρη ΝΔ.

Αυτός είναι ο βασικός λόγος που κάνει τον Καραμανλή να δίνει δυνατά χτυπήματα χωρίς το φόβο μιας αποτελεσματικής εσωκομματικής εξέγερσης. Μια εσωκομματική εξέγερση σε ένα τόσο μεγάλο κόμμα για να επικρατήσει χρειάζεται σήμερα μια ευρύτερη πολιτική και κοινωνική στήριξη. Είναι εδώ χαρακτηριστικό πόσο αποφασιστικά ο σημερινός καθεστωτικός τύπος, ιδιαίτερα το συγκρότημα Λαμπράκη, στήριξε τον Καραμανλή στην τελευταία κρίση ενάντια στον Καρατζαφέρη και τους "βαρώνους" με δύο τρόπους.

Από τη μια συνέχισε να ανακηρύσσει ομόφωνα τον Καραμανλή νικητή των εκλογών και από την άλλη έδωσε δημοκρατικό χρώμα στην διαγραφή του Καρατζαφέρη και στην πραξικοπηματική της μορφή και στην ουσία. Είναι τελείως αποκαλυπτική από πολιτική άποψη η δήλωση Σκανδαλίδη στις 11 του Μάη ότι στις εκλογές "νίκησε το ΠΑΣΟΚ και δεν τις έχασε η ΝΔ" ενώ αυτή την "άποψη" σύμφωνα με την "Ελευθεροτυπία" της 11-5 "διατύπωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης (του Ε.Γ)". Ενώ ο Σημίτης λίγο πριν δήλωνε ότι ο Καρατζαφέρης χτυπιόταν σαν ακροδεξιά.

Αυτή η γενική πολιτική κάλυψη του Καραμανλή τον βοήθησε να ξεπεράσει χωρίς βαριές απώλειες τις πρώτες ώρες και μέρες μιας πραγματικά εν δυνάμει εξέγερσης. Πραγματικά όλος ο νεοδημοκρατικός τύπος με την εξαίρεση του τυχοδιώκτη Τράγκα τάχθηκε ενάντια στη διαγραφή.

Δίπλα στον Καραμανλή στάθηκαν αρχικά μόνο τα πολύ πιστά τσιράκια της τελευταίας φουρνιάς και αμέσως μετά, ο Έβερετ. Αυτό το μορφαίο πρόσωπο που ως τότε ήταν επίσης σε σύγκρουση με τον Καραμανλή αντέδρασε αντανάκλαστικά υπέρ του όταν είδε τον κίνδυνο να αξιοποιήσει την αντικαραμανλική εξέγερση και να την ηγεμονεύσει πολιτικά η μητσοτακική τάση. Έτσι το σοβινιστικό στρατόπεδο διασπάστηκε. Η βοήθεια του Έβερετ έδωσε τον καιρό στον Καραμανλή να σταθεροποιήσει το εσωτερικό μέτωπο υποσχόμενος στους πάντες

και διαρρέοντας στον Τύπο την μελλοντική απομάκρυνση του Σηπλιωτόπουλου από τη θέση του εκπροσώπου τύπου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΚΡΙΝΕΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Τύποι δοτής εξουσίας σαν τον Σηπλιωτόπουλο χρησιμοποιούνται συχνά από τον ηγεμόνα για να θεωρούνται εκείνα υπεύθυνα - με τη θέλησή τους - των δικών του αποφάσεων και ύστερα να καίγονται λειτουργώντας σαν ζωντανά αλεξικέραυνα. Κι αυτή είναι μια δοκιμασμένη παπανδρεϊκή συνταγή. Συνήθως οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι του Παπανδρέου ήταν αναλώσιμοι.

Πάντως σε τελευταία ανάλυση η σταθεροποίηση του Καραμανλή έχει να κάνει με το ότι η πολιτική γραμμή του καθεστωτικού μπλοκ στο οποίο ο ίδιος ανήκει είναι ουσιαστικά άτρωτη σήμερα μέσα στην αστική τάξη. Στην πραγματικότητα ο μόνος αληθινός κίνδυνος για την εξουσία του Καραμανλή ήταν μόνο να εννοθούν οι μητσοτακικοί με τους σοβινιστές, και βασικά με τον Έβερετ.

Αυτό όμως ήταν αδύνατον όχι μόνο από την παγιωμένη πια σύγκρουση Μητσοτάκη - Έβερετ, αλλά από την ίδια την αδυναμία των δύο αυτών μεγάλων ρευμάτων μέσα στη ΝΔ να καταλάβουν τη στρατηγική και την τακτική του καθεστωτικού πόλου Σημίτη - Καραμανλή και να αντιτά-

συνέχεια στη σελ. 4

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΚΑΜΙΑ ΤΑΥΤΙΣΗ ΕΘΝΟΥΣ-ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Στην Ελλάδα του 2000 ξέσπασε κοινωνικός και πολιτικός πόλεμος για να θεσπισθεί (πράγμα το οποίο δεν έχει γίνει ακόμα) ένα σημαντικό μέτρο διαχωρισμού της εκκλησίας από το κράτος, που είναι να καταργηθεί το μοναδικό στην Ευρώπη φαινόμενο της αναγραφής του θρησκευόμενου στις ταυτότητες.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΟΙ

Ο πόλεμος αυτός έχει τις ρίζες του σε αυτό που εκφράζει η ένδειξη “Χριστιανός Ορθόδοξος”, δηλαδή στην ταυτότητα του Έλληνα πολίτη. Πρόκειται για μία ιδεοληψία που ξεπερνά το τυπικό ζήτημα της μορφής της ταυτότητας. Είναι ο συμβολισμός της ταύτισης έθνους-θρησκείας, η ελληνορθοδοξία, ο πυρήνας της ανωτερότητας του ελληνικού έθνους από τα ευρωπαϊκά έθνη, η ιδεολογική βάση της σημερινής συμμαχίας με τη νεοσαρική Ρωσία, ο ιδεολογικός μοχλός των φαιοκόκκινων και το λάβαρο του χιρότερου σοβινισμού.

“Η Ορθοδοξία διώκεται στη Δύση”, δήλωσε ο φαιοκόκκινος Ζουράρις στην εκπομπή του Τριανταφυλλόπουλου στον ALPHA, όταν κλήθηκε να τοποθετηθεί στο ζήτημα της αναγραφής ή όχι. Και όταν εκπρόσωπος της Καθολικής Εκκλησίας τον ρώτησε πως τολμά να ισχυρίζεται ένα τέτοιο ψέμμα, αφού οι ορθόδοξοι κοινότητες στην Ευρώπη έχουν πλήρη δικαιώματα απάντησε: “*Ηταν η Δύση που επιχείρησε να εξοντώσει τους ορθόδοξους Σέρβους*”.

Η ελληνορθοδοξία σαν τέτοια δεν θίχτηκε στον ιδεολογικό πυρήνα της μέσα από συζήτηση για τις ταυτότητες. Αντίθετα το σοσιαλφασιστικό μέτωπο φρόντισε να τη διατηρήσει μακριά από τη λαίλαπα. **Στόχος των φαιοκόκκινων σε αυτή τη φάση ήταν να μπουν περιορισμοί στην Εκκλησία σα σοβινιστικό ρεύμα στο σύνολό της.** Μέσο για την επίτευξη του ο φιλοευρωπαϊός, μη κοινοβουλευτικός, και απ’όσο γνωρίζουμε, ξένος προς τις πολιτικές συνωμοσίες, δημοκράτης Σταθόπουλος. Με τον Σταθόπουλο και τον Δαφνέμο εκφράστηκε μία συμμαχία ρωσόδουλων - φιλοευρωπαϊών που από την πλευρά της ευρωπαϊκής τάσης έχει δημοκρατικό και προοδευτικό χαρακτήρα με στόχο το χτύπημα του μεσαιωνισμού και της καθυστέρησης.

Από την πλευρά των ρωσόδουλων όμως, πρόκειται για μία εκκαθάριση στην Εκκλησία, ή μάλλον για ένα ξεκαθάρισμα των σχέσεων του ρωσόφιλου τμήματος του κρατικού μηχανισμού με την Εκκλησία. Η σοβινιστική Εκκλησία για παράδειγμα, δεν μπορεί εύκολα να παρακολουθήσει την εποχή της ύφεσης στην εξωτερική πολιτική του Γ. Παπανδρέου. Οι εκλογές του Απρίλη ανέδειξαν για πρώτη φορά στην εξουσία κυβέρνηση που ηγεμονεύεται σε τέτοιο βαθμό από το ρωσόδουλο μέτωπο. Στο δεσμό της με το κράτος, η Εκκλησία διεκδικούσε αυτόνομη πολιτική έκφραση και πρωτοκαθεδρία, τάση που εκφράστηκε ιδιαίτερα τελευταία με τον Χριστόδουλο. Αλλά το ρωσόδουλο μέτωπο δεν θα επιτρέψει στους σοβινιστές να καταστρέψουν την πολιτική του. Έπρεπε τώρα να ξαναπροσδιοριστεί αυτός ο δεσμός εκκλησίας- κράτους εκεί που τον ήθελαν οι σοσιαλφασιστές, δηλαδή με την Εκκλησία όργανο της πολιτικής τους, υποχείριο της ηγεμονικής κλίμακας Σημίτη-Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου, και όχι το αντίστροφο. Η αφαίρεση της εκκλησιαστικής κρα-

τικής εξουσίας που συμβολίζεται στις ταυτότητες ήταν ένα χτύπημα σ’ αυτή την κατεύθυνση. Το σχέδιο είναι να καταργηθούν όλοι οι μηχανισμοί εξάρτησης της ρωσόδουλης εξουσίας από τη σοβινιστική Εκκλησία όπως είναι ο θρησκευτικός όρκος και οι θρησκευτικές ταυτότητες. Θα παραμείνουν ακέραιοι όμως όλοι οι μηχανισμοί εξάρτησης της Εκκλησίας όπως η χρηματοδότηση των παπάδων.

Ταυτόχρονα όμως η Ορθοδοξία πρέπει να παραμείνει ιδεολογικά πανίσχυρη σε συνεπικό δεσμό του “ορθόδοξο τόξο”. Γι’ αυτό οι ρωσόδουλοι δε θέλουν σε καμία περίπτωση να εμφανίσουν μία ανοιχτή ρήξη με τους Ορθόδοξους. Γι’ αυτό η κυβέρνηση παγώνει τώρα το θέμα της κατάργησης της αναγραφής του θρησκευόμενου, μέχρι να καθυστερήσει τους παπάδες, και να τους δώσει τις απαραίτητες εγγυήσεις, ενώ ταυτόχρονα θα δείξει την Ευρώπη σαν τον κύριο υπεύθυνο της κρίσης σχέσεων κράτους - εκκλησίας. Ο Χριστόδουλος δέχεται διαρκώς προσκλήσεις από τα στελέχη της κυβέρνησης που βρίσκονται πολιτικά στην κλίμα Σημίτη-Λαλιώτη, όπως ο Ευθυμίου και ο Χρυσόχοιδης που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να τον καθυστερούν. Αυτοί τώρα τον λένε διαρκώς ότι πρέπει να υποχωρήσει και να το αφήσει αυτό να περάσει και μετά “*πάλι φίλοι είμαστε*”, ή ψάχνουν για μία ενδιάμεση φόρμουλα.

Οι φαιοκόκκινοι, και κυρίως το ψευτοΚΚΕ ισχυρίζονται ότι το θέμα πρέπει τώρα γιατί η πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν μεγάλη για μία ενιαία μορφή στις ευρωπαϊκές ταυτότητες. Πραγματικά έχει ακουστεί πίεση από την Ευρώπη ήδη από το 1997 οπότε η Βουλή κύρωσε ένα ευρωπαϊκό ψήφισμα χωρίς όμως να το εφαρμόσει. Είναι επίσης αλήθεια ότι πουθενά στην Ευρώπη δεν αναγράφεται στις ταυτότητες το θρήσκευμα. Αναγράφεται σε επιμέρους διοικητικά χαρτιά για καθαρά τεχνοκρατικούς λόγους. Όμως αν αυτοί υπέκυπταν ή σχεδίαζαν να υποκύψουν σε μία πίεση της Ευρώπης θα μπορούσαν να είχαν ετοιμάσει το έδαφος για την αλλαγή και να αποφύγουν αυτή την έκρηξη γιατί η Ευρώπη ποτέ δεν είχε “*αύριο πρέπει να έχετε νέες ταυτότητες*”.

Αυτός είναι ο λόγος που επικεφαλής τέθηκε μία τεχνοκρατική επιτροπή που γεννήθηκε από τη συνθήκη Σένγκεν, δηλαδή από την Ευρώπη. Η κυβέρνηση μέχρι στιγμής έχει δηλώσει μόνο ότι υπάρχει ένα πρόβλημα της Αρχής αυτής που “*θα εξεταστεί*”. Η κυβέρνηση δηλαδή δεν έχει πάρει θέση, έχει υπερασπιστεί μόνο την εξουσία του υ-

ρα γίνεται ένας Ευρωπαίος τάχα χωρίς θρησκεία, δηλαδή χωρίς εθνική ταυτότητα αφού αυτά τα δύο είναι συνυφασμένα σύμφωνα με την κυρίαρχη χρόνια τώρα αντιδραστική ιδεολογία. Ο Σατανάς τον περιμένει τάχα πίσω από την πόρτα να του χαράξει το 666. Οι παραδόσεις χάνονται. Και μετά του λένε ότι δεν θα αναγράφεται και το όνομα του συζύγου, το επάγγελμα, δεν θα υπάρχει δακτυλικό αποτύπωμα... Και μετά πως θα βρίσκουν τους εγκληματίες; Ή όπως είπε ο Καρατζαφέρης σε μια εκπομπή του, αν υποθέσουμε ότι κάποιος έρθει και ζητήσει την κόρη του σε γάμο, πως θα ξέρει τι μέρος του λόγου θα είναι αυτός, αφού η ταυτότητά του δεν θα λέει τίποτα; (!!!) Τέτοιο μεταφυσικό παραλήρημα!

Είναι χαρακτηριστικό ότι πριν από ένα χρόνο, όλοι οι όψιμοι σημερινοί υπερασπιστές της ανεξίτητης, αρνήθηκαν να συμπεριλάβουν στην αναθεώρηση του Συντάγματος την απόσυρση της επικρατούσας θρησκείας. Μόνο ο ΣΥΝ ψήφισε αυτή την πρόταση για λόγους “*βιτρίνας*”, χωρίς να κάνει καμία απολύτως κίνηση για να υπερασπίσει αυτή την υποτιθέμενη “*θέση αρχής*”. Το ψευτοΚΚΕ δήλωσε μεν το διαχωρισμό σα θέση αρχής, αλλά υποστήριξε ότι κάτι τέτοιο θα σήμαινε “*διάσπαση του λαού*”, που δεν θα μπορούσε πλέον να δίνει “*ενωμένο*” την πάλη για τα δικαιώματά του, γι’ αυτό δεν έπρεπε να γίνει. Πότε θα είναι έτοιμος ο λαός, αυτό δεν το διευκρίνισε κανένα στέλεχος του ψευτοΚΚΕ.

Τώρα βάλθηκαν όλοι με πάθος να αλλάξουν τις ταυτότητες. Καμία υποχώρηση λέει ο Κωνσταντόπουλος. Δεν ενοχλήθηκαν από τον προαιρετικό χαρακτήρα του πολιτικού γάμου που τον έκανε περιθωριακό φαινόμενο στην ελληνορθόδοξη κοινωνία, από την καθημερινή προσευχή και την κατήχηση με το μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία, από την ανάρτηση εικόνων σε κρατικούς χώρους, από τη χρηματοδότηση της εκκλησίας από το κράτος, από τα κηρύγματα Χριστόδουλου περί άρρηκτων θεσμών ελληνορθοδοξίας του Χριστόδουλου, του Δικτύου 21, του Ζουράρι και της Κανέλλη, από τα μέσα δηλαδή επιβολής της Ορθοδοξίας σαν κρατική και κοινωνική ιδεολογία. Δεν έκαναν κίνημα ενάντια στο κυνήγι των Ιερωβάδων από τους ορθόδοξους στην Κασάνδρα της Χαλκιδικής. Δεν έστειλαν τις τοπικές οργανώσεις τους να προασπίσουν το δικαίωμα των “*αλλοθρήσκων*” να ανεγείρουν ναό όταν οι ορθόδοξοι έστηναν οδοφράγματα.

Οι ρωσόδουλοι απαιτούν τώρα όλο το ελληνορθόδοξο ιδεολογικό καθεστώς να πα-

ρωσίας, και όχι οι μηχανισμοί του Χριστόδουλου, ή του Καλλίνικου, ή οποιουδήποτε άλλου εκκλησιαστικού άρχοντα. Το σοσιαλφασιστικό μέτωπο **θέλει τη σοβινιστική εκκλησία δεμένη με το κράτος, αλλά με όρους υποταγής** ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εφαρμογή της αντιδραστικής ρωσόδουλης εξωτερικής πολιτικής.

Γράφει ο Κουβέλης, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΝ, στην *Αυγή*, 13/5: “*Η αριστερά δεν αντιστρατεύεται την Εκκλησία. Τα στερεότυπα που ήθελαν την αριστερά να περιφρονεί ή και να αντιστρατεύεται την Εκκλησία δεν μας αφορούν*”.

Τα σχέδια αυτά του σοσιαλφασιστικού μετώπου έχουν προκαλέσει κραδασιμούς και μέσα στην Εκκλησία όπου γίνεται απόπειρα να εξουδετερωθεί η ακραία σοβινιστική γραμμή Καλλίνικου, να υποταχθεί ο “*κεντρώος*” Χριστόδουλος, και να κερδηθεί η σχετικά προοδευτική τάση όπως ο Χρυσόστομος Ζακύνθου.

ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Η Εκκλησία αντιτίθει στο δημοκρατικό δικαίωμα της μη αναγραφής την προαιρετική αναγραφή. Αυτή είναι μία αναδίπλωση που οφείλεται αφενός στη σφοδρή επίθεση που δέχτηκε από την κυβέρνηση και τα κόμματα (πλην της ΝΔ) και αφετέρου στη πίεση της προοδευτικής της τάσης. Είναι σαφές όμως ότι η προαιρετική αναγραφή θα οδηγήσει στο καθεστώς που οδηγεί και ο προαιρετικός πολιτικός γάμος, δηλαδή σε μία πολύ χειρότερη κατάσταση (όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση Τύπου της ΟΑΚΚΕ που δημοσιεύουμε). Σ’ ένα δημοκρατικό κράτος το θρήσκευμα δεν πρέπει να αναγράφεται στις ταυτότητες, όπως και ο πολιτικός γάμος πρέπει να είναι υποχρεωτικός, ό,τι και να κάνει κανείς με τον πολιτικό.

Χαρακτηριστικό σ’ αυτές τις συγκρούσεις, τόσο σ’ αυτή των ταυτοτήτων, όσο και σ’ αυτή του βιβλίου του Ανδρουλάκη, είναι ότι τα κατεξοχήν κόμματα των “*κινητοποιήσεων*” ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ, και οι εξωκοινοβουλευτικές ουρές τους, δεν έκαναν ούτε μία συγκέντρωση, ούτε μία πορεία.

Όταν τα στίφη των πιστών προηλάκιζαν τον Ιό της *Ελευθεροτυπίας*, ακόμα και αυτόν τον Κωνσταντόπουλο, δεν υπήρχα καμία αντι-διαδήλωση, που να κόψει το χέρι των τραμπούκων, καμία ΟΣΕ, κανένα Δίκτυο, τίποτα. Ο σοσιαλφασισμός χρειάζεται αυτά τα στίφη, θέλει να νιώσουν τη δύναμή τους, θέλει να τα διαφθείρει για να τα χρησιμοποιήσει αργότερα, με τον ίδιο τρόπο που η Παπαρρηγία ανοίγει τις αγκάλες της στα παιδιά με τους αγκυλωτούς σταυρούς. Μήπως είναι τυχαίο το γεγονός ότι την επιτροπή των Θρησκευτικών Ελευθεριών τη δημιούργησε και την εποπτεύει το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών; (!!!)

Οι δημοκράτες πρέπει να παλέψουν ενάντια σε κάθε έκφραση της πολιτικής ορθοδοξίας, κυρίως στην εκπαίδευση, ενάντια σε κάθε βάση εθνορατσισμού, να καταδικάζουν τις εκστρατείες για τα Μάρμαρα, τη θεωρία της ανωτερότητας του ελληνικού πνεύματος, τη δουλκοκτησία των Αλβανών, τον “*καθεστωτικό αντιρατσισμό*” των “*ανοιχτών συνόρων*”, να απαιτήσουν πραγματικό διαχωρισμό κράτους-Εκκλησίας και αληθινούς θεσμούς ανεξίτητης.

Ανακοίνωση Τύπου της ΟΑΚΚΕ (Δημοσιεύτηκε στην *Ελευθεροτυπία*, 18/5/2000)

Όσο θα μένει ισχυρή η ιδεοληψία που ταυτίζει έθνος και ορθοδοξία, κάθε προαιρετική αναγραφή του θρησκευόμενου θα αποτελεί οπισθοδρόμηση ακόμα και σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση. Γιατί θα μετατρέψει την σημερινή, σε μεγάλο βαθμό, συμβατική ένδειξη “*Χ.Ο*” σε ουσιαστικό προνομοιακό προσδιορισμό “*εθνικής καθαρότητας*” για τον κάτοχο της ταυτότητας.

πουργού και της αρχής υπό τον υπουργό να πάρει θέση γι’ αυτό το ζήτημα. Αυτοί είναι που φαίνονται στα μάτια της Εκκλησίας ότι διέπραξαν το “*έγκλημα*”. Τονίζεται μάλιστα ότι η απόφαση της Αρχής είναι δεσμευτική για το κράτος. Στον λαό έφθασε το μήνυμα ότι διαγράφεται η πίστη του από τα υποχείρια της Ευρώπης. Εκεί που ήταν Έλληνας ορθόδοξος με “*δόξα και τιμή*”, τώ-

ραμείνει όπως έχει γιατί το χρειάζονται σα σύνδεσμο με τους “*ορθόδοξους αδελφούς*” Ρώσους, Σέρβους και λοιπούς συνοδοιπόρους, αλλά να διαγραφεί μία ένδειξη που αναγράφει: “*Χριστιανός Ορθόδοξος*”, γιατί πρέπει η Εκκλησία να καταλάβει ότι την κυριαρχία στην ελληνορθοδοξία την έχουν οι κρατικοί μηχανισμοί, οι κομματικοί μηχανισμοί που περνάνε τώρα στα χέρια της

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ 2004: ΕΝΑ ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Οι δηλώσεις του προέδρου της ΔΟΕ Χ. Σάμαρανκ την Πέμπτη 20 Απρίλη από τη Λαζάννη σχετικά με την διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων του 2004, ήρθαν να αναδείξουν στην πιο έντονη μορφή τους τον πόλεμο που χρόνια τώρα μαίνεται σχετικά με την εποπτεία των αγώνων, τις αναθέσεις για τις κατασκευές των έργων και γενικά για το ποιο πολιτικό μπλοκ στη χώρα θα βγει πολιτικά κερδισμένο από την υπόθεση αυτή.

Ο πρόεδρος της ΔΟΕ έκανε λόγο "για τη χειρότερη κρίση που αντιμετωπίζει ολυμπιακή πόλη στα 20 χρόνια της προεδρίας μου... τους είπα (σσ. εννοεί στους Έλληνες) ότι βρίσκονται στο τέλος της κίτρινης φάσης. Αν μέχρι το τέλος του χρόνου δεν πραγματοποιηθούν αλλαγές θα μπουκέ στην κόκκινη φάση" (Βήμα, 21-4). Στη φάση δηλαδή όπου οι αγώνες κινδυνεύουν. Είναι γνωστό ότι η εκτέλεση των αναγκαίων έργων καθυστερεί καιρό τώρα "αλλά περισσότερο καθυστερεί η οργάνωση των αγώνων, πράγμα σοβαρότερο. Επιστημονικές είχαν γίνει από διάφορες πλευρές... αλλά στην κυβέρνηση επικρατούσε περίεργος εφησυχασμός, που βεβαίως δεν έπειθε" (Οικονομικός Ταχυδρόμος, 28-4). Ο Σάμαρανκ και οι επιτελείς του στη ΔΟΕ από παλιότερα είχαν κάνει λόγο "για καθυστερήσεις και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, οι οποίες συσσωρεύουν προβλήματα πάνω από τους ολυμπιακούς της Αθήνας" (Βήμα, 21-4). Σύμφωνα με τον Ζ. Ρογκ, πρόεδρο της συντονιστικής επιτροπής της ΔΟΕ για τους αγώνες του 2004: "υπάρχει χάσμα μεταξύ του διοικητικού συμβουλίου, που λαμβάνει τις αποφάσεις, και της διοίκησης, που αναλαμβάνει την υλοποίησή τους", υποστηρίζει, διαχωρίζοντας εμμέσως πλην σαφώς το ρόλο του Δ.Σ, με πρόεδρο τον κ. Τάκη Θωμόπουλο, και της διοίκησης της οποίας προϊστάται ο κ. Κώστας Μπακούρης. "Είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι από τον κ. Μπακούρη και τα στελέχη του "Αθήνα 2004". Το πρόβλημα είναι δομικό. Οι οργανωτικές αδυναμίες και οι γραφειοκρατικές διαδικασίες δεν επιτρέπουν τη γρήγορη λήψη αποφάσεων, ενώ εμποδίζουν την έγκαιρη υλοποίησή τους. Η προετοιμασία στην Αθήνα είναι υβριδική" (Οικονομικός Ταχυδρόμος, 28-4). Και συνεχίζει: "Εκείνο που επιθυμούμε είναι να υπάρχει ένα αρμόδιο πρόσωπο στην ελληνική κυβέρνηση που να μπορεί να εξασφαλίσει τον συντονισμό των υπουργείων" (Ελευθεροτυπία, 27-4). Για τον Ρογκ τα σημαντικότερα προβλήματα "εντοπίζονται στην ξενοδοχειακή υποδομή και στην εταιρεία για τα ραδιοτηλεοπτικά" (στο ίδιο).

Αυτό λοιπόν που από την αρχή έχει γίνει, μετά την ανάληψη της διοργάνωσης, είναι μια πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων με αποτέλεσμα κανείς να μην κάνει τίποτα. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα ολυμπιακά έργα υλοποιούνται από το ΥΠΕΧΩΔΕ, τη ΓΓΑ, τον ΟΕΚ, τον ΟΔΙΕ κ.α. Η κατάσταση αυτή γίνεται ακόμη χειρότερη αν λάβουμε υπόψη μας ότι ακόμη δεν έχουν συσταθεί οι ειδικοί φορείς για τις μεταφορές την ασφάλεια και τα

ραδιοτηλεοπτικά.

Όλα αυτά, που έφτασαν στο όριο τους μέχρι να επέμβει η ΔΟΕ, είχαν να εξυπηρετήσουν μια πολιτική σκοπιμότητα η οποία φαίνεται αν εξετάσει κανείς τι γίνεται σιγά-σιγά. Και εννοούμε με αυτό ότι το ρωσόφιλο μπλοκ εξουσίας και κύρια οι Σημίτης-Λαλιώτης επίτηδες άφηναν όλο αυτό τον καιρό την επιτροπή "Αθήνα 2004" να σέρνεται και να αργοπεθαίνει μέσα στις γραφειοκρατικές και πολιτικές αντιφάσεις χωρίς να αποδίδει το απαραίτητο έργο, για να μπορούν στη συνέχεια να αντικαταστήσουν όσους από το Δ.Σ δεν ήταν "δικοί" τους, έτσι ώστε να χρησιμοποιηθούν οι ολυμπιακοί αγώνες για να προωθήσει ακόμη περισσότερο το ρωσόδουλο καθεστώς τις θέσεις του στην χώρα.

Είναι γεγονός ότι στην αρχή "φαγώθηκε" ο Σ. Στρατήγης, άνθρωπος που έχαιρε ιδιαίτερης εκτίμησης στην Ευρώπη με το πρόσημα ότι ήταν φιλοβασιλικός και στην συνέχεια υποσκάπτεται συστηματικά ο Μπακούρης. Ταυτόχρονα αρχίζει σιγά-σιγά να μπαίνει στους ολυμπιακούς ο Κόκκαλης με τη Νίκη Τζαβέλλα και ο Λαλιώτης. Έτσι με απόφαση του Σημίτη αυτός ο δεύτερος αποκτά τον έλεγχο για την κατασκευή των λεγόμενων "πέντε ορφανών έργων". Σε ένα από αυτά, στο κωπηλατοδρόμιο του Σχοινιά, ο Λαλιώτης ήταν αρχικά αντίθετος να γίνει με το πρόσημα ότι καταστρέφεται ο εκεί υδροβιότοπος μετά την προσφυγή της δικιάς του "Ορνιθολογικής Εταιρείας". Όταν όμως πήρε το υπουργικό συμβούλιο την απόφαση ανάθεσης στον Λαλιώτη του ελέγχου του έργου, αμέσως μετά το Συμβούλιο της Επικρατείας, που σε άλλες περιπτώσεις δεν αφήνει έργο για έργο να γίνει με το πρόσημα της προστασίας του περιβάλλοντος, βγάζει μια απόφαση η οποία λειοκοντεί να συνυπάρξουν και το κωπηλατοδρόμιο και ο υδροβιότοπος. Έτσι σύμφωνα με τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας "ο κ. Σημίτης έχει αποφασίσει ήδη για το 50% της ανακατανομής των αρμοδιοτήτων των δύο υπουργών. Όλα τα έργα που έχουν σχέση με την Ολυμπιάδα θα περάσουν αμέσως στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ. Δεν έχει ακόμη καταλήξει για το τμήμα που αφορά τη διοργάνωση, αλλά η γενική κατεύθυνση του προβληματισμού του είναι να το αναθέσει και αυτό στον κ. Λαλιώτη, τον οποίο άλλωστε θέλει πολύ ενεργά αναμειγμένο σε όλα τα θέματα της Ολυμπιάδας" (Βήμα, 23-4). Το εμπόδιο του Πάγκαλου, που σύμφωνα με το ισχύον νομικό καθεστώς έχει τη γενική εποπτεία φαίνεται ότι ο βρωμερός Σημίτης

θα το ξεπεράσει σχετικά εύκολα, αφού ο ίδιος ο Πάγκαλος φρόντισε σε σχετική τηλεοπτική εκπομπή, και λίγο πριν την "κίτρινη κάρτα Σάμαρανκ", να κατηγορήσει τον Σάμαρανκ για "γνωστό οπαδό της μοναρχίας". Κατηγορία που στην προκειμένη περίπτωση ήταν άκαιρη και χωρίς πολιτικό νόημα, αλλά που δίνει πιθανά το πρόσχημα στο Σημίτη να αδυνατίσει και άλλο πολιτικά τον Πάγκαλο στα μάτια της ΔΟΕ. Ο ίδιος ο Λαλιώτης σε ερώτηση σχετική με το αν θα γίνουν αλλαγές προσώπων από τον Σημίτη, είπε: "αν έχει αποδώσει το οργανωτικό σχήμα θα το αξιολογήσει ο πρωθυπουργός και δεν θα του υποδείξω εγώ τι θα κάνει" (Ελευθεροτυπία, 4-5). Όμως "οι ενδεχόμενες αλλαγές θα αφορούν τα πρόσωπα των κυρίων Π. Θωμόπουλου και Κ. Μπακούρη, προέδρου και διευθυντή συμβούλου του οργανισμού "Αθήνα 2004" (στο ίδιο).

Έτσι λοιπόν μέσα από ένα καθεστώς σήψης και τέλματος της υπόθεσης Ολυμπιάδα 2004, το ρωσόδουλο μπλοκ καθυστερεί τα έργα για να καταστρέψει τους πολιτικούς του αντιπάλους και προωθεί τις θέσεις του στην πολιτική σκακιέρα της χώρας. Σε αυτό το

έργο διευκολύνεται από το χαρακτήρα των ίδιων των θυμάτων που δεν βγαίνουν να διαμαρτυρηθούν γι' αυτό το σαμποτάζ επειδή ελπίζουν ότι θα σωθούν από τον Σάμαρανκ και τον Ρογκ. Ο Μπακούρης περιμένει να ζήσει από τη ΔΟΕ όπως ο Καραμανλής περίμενε να τον σώσει η Ευρώπη όταν τον εξολόθρευε ο Α. Παπανδρέου. Τι κωμικοί που είναι αυτοί οι αστοί που δεν καταλαβαίνουν ότι δίχως ισχυρά εσωτερικά πολιτικά ερείσματα στο λαό κανείς δεν μπορεί να σταθεί απέναντι στους έμπειρους δημαγωγούς.

Μετά λοιπόν την καταγίδα Σάμαρανκ τα γεγονότα εξελίχθηκαν ραγδαία. Ο Σημίτης αναλαμβάνει την προεδρεία της διυπουργικής Επιτροπής που θα έχει την ευθύνη της διοργάνωσης των Ολυμπιακών αγώνων. Ταυτόχρονα αντικαθιστά τον πρόεδρο του 2004 Θωμόπουλο με την Αγγελούδου, η οποία ήταν επικεφαλής της επιτροπής διεκδίκησης των αγώνων.

Η Αγγελούδου απομακρύνθηκε σε μια φάση που ήταν οξυμένη η σύγκρουση κυβέρνησης-Χριστόδουλου με το Πατριαρχείο της Κων/πολης που στην επιρροή του είναι η Αγγελούδου. Όμως σήμερα η Αγγελούδου είναι επι-

λογή του Λαλιώτη για την προεδρεία του "Αθήνα 2004". Είναι χαρακτηριστικό ότι "ομάδα που κερδίζει δεν την αλλάζει", τόνιζε εδώ και καιρό ο κ. Κ. Λαλιώτης και συμφωνούσε μαζί του και ο υπουργός Παιδείας Π. Ευθυμίου" (Καθημερινή, 11-5). Καθώς επίσης και ότι η Αγγελούδου "τη Μεγάλη Τρίτη συνέφαγε με τους κ. Λαλιώτη και Ευθυμίου και γενικώς όλες οι πλευρές υπεδείκνυαν στον πρωθυπουργό αλλαγές και πρόσωπα ικανά να αντιμετωπίσουν τις εσωτερικές αδυναμίες και να καθησυχάσουν τους ξένους" (στο ίδιο). Στην επιλογή αυτή συμφώνησε και η ΝΔ, η οποία διά στόματος Καραμανλή ζήτησε την αλλαγή του προεδρείου του 2004 με την Αγγελούδου ή τον Αβραμόπουλο, ουσιαστικά όμως με την Αγγελούδου. Με αυτόν τον τρόπο και με οικουμενική συνείδηση ο Αβραμόπουλος που τον τελευταίο καιρό με το τέλμα των ολυμπιακών έργων είχε αναθαρρήσει ότι θα αναλάμβανε αυτός μπήκε μια και καλή στο περιθώριο. Όσο για την Αγγελούδου, αυτή θα πρέπει να έχει δώσει μεγάλες πολιτικές εγγυήσεις στο Λαλιώτη και ανταλλάγματα για να πάρει τόση εξουσία.

Η "ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ" ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΕΙ

συνέχεια από τη σελ. 5

ξουν σ' αυτήν μια άλλη στρατηγική και τακτική. Γιατί η πολιτική γραμμή κρίνει τελικά τα πάντα.

Η στρατηγική του καθεστωτικού πόλου είναι η ρώσικη στρατηγική και η τακτική που την εξυπηρετεί είναι ένας κεντρισμός τάχα δημοκρατικός που παίρνει τη μορφή του " τρίτου δρόμου" την άλλη της "κεντροαριστεράς" ή της "κεντρο-δεξιάς" ή τώρα δα με τον Καραμανλή του "μεσαίου χώρου".

Αυτές οι επίτηδες ασαφείς και ασύλληπτες έννοιες δανεισμένες συνήθως από τον γεμάτο φαντασία καιροσκοπισμό της ευρωπαϊκής και αμερικάνικης σοσιαλδημοκρατίας και του ρεφορμισμού που παίζουν πραγματικά με τα αστικά μεσοστρώματα, σημαίνουν εδώ ένα πράγμα: ευρωπαϊκή δημοκρατική μορφή - ρώσικο περιεχόμενο πολιτικής ή αλλιώς η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία να εφαρμόζουν την πολιτική του Περισσού.

Με αυτή την ασύλληπτη κεντρίστικη τοποθέτηση όλα αυτά τα καθαματάκια από τον Σημίτη και τον Καραμανλή ως τον Κωνσταντόπουλο και τον Μπίστη μπορούν ανενόχλητοι και ακατανίκητοι να παίζουν το κοινό, τέλεια οργανωμένο ρώσικο παιχνίδι, γοητεύοντας την πλατεία φιλελεύθερη, αλλά δίχως κανένα πάθος για την υπεράσπιση των αρχών, απέραντη μικροαστική μάζα. Χτυπώντας σε συνεργασία με τη δημοκρατική φράξια μέσα στα κόμματα τους σοβινιστές, και με τη συνεργασία των σοβινιστών τη δημοκρατική φράξια, διασπώντας και καθλώνοντας αιώνια και τις δύο ανοίγουν όλο και πιο πλατεία τη λεωφόρο της κοινής τους εξουσίας που δεν μπορεί να έχει τελικά παρά μια μορφή, τη μορφή

της σοσιαλφασιστικής δικτατορίας.

Όσο δηλαδή και να θέλει ο Μητσοτάκης να αμφισβητήσει την προεδρία Καραμανλή και να αγκαλιάσει τον Καρατζαφέρη, δεν μπορεί να συσπειρώσει ούτε το δικό του στρατόπεδο μαχητικά εναντίον του, όταν αυτός κάνει τη δικιά του πολιτική προσέγγιση με το Σημίτη. Βέβαια ο Μητσοτάκης εκθειάζει τον πλασματικό ευρωπαϊκό Σημίτη, ενώ ο Καραμανλής συναινεί με τον αληθινό ρώσο Σημίτη. Αλλά η ρώσικη στρατηγική ούτε φαίνεται σαν τέτοια, ούτε ενοχλεί κάποιον σαν τον Μητσοτάκη που π.χ. φρόντισε πάντα να αγαπάει το σέρβικο φασισμό. Το μόνο που θα μπορούσε να βλέπει αυτή η φράξια πίσω από τον Καραμανλή είναι ο Κόκκαλης. Αλλά αν αυτός δεν είναι καγκεμπίτης είναι συνειδητά με σχέδιο καγκεμπίτης, είναι απλά ένας άνθρωπος και ο Καραμανλής φρόντισε να απαντήσει στην κατηγορία ότι είναι με τον Κόκκαλη, με μια καγκεμπίτικη τεχνική. Κατηγόρησε τους εχθρούς του για ανθρωπότητα του Κόκκαλη και έβγαλε και ένα λογίδριο ενάντια στον τελευταίο για την τοποθέτηση του Μανασή στον ΟΤΕ. Όμως φρόντισε την ίδια στιγμή να βάλει τη ΔΑΚΕ του ΟΤΕ να αποδεχτεί την εγκατάσταση Μανασή κάνοντας μια απλή διαμαρτυρία (Ελ. Τύπος 17-5) όχι για το ότι ήρθε στην απόλυτη εξουσία ένας άνθρωπος του Κόκκαλη, αλλά γιατί απομακρύνθηκε ο προηγούμενος "πριν συμπληρώσει 5ετία"!

Αποδεικνύεται ότι η ανατροπή ενός από τους σωματίτες του ρώσικου μετώπου, εν προκειμένω του Καραμανλή, δεν είναι δυνατή δίχως την αποκάλυψη όλων τους. Για να σπάσει κανείς έναν κρίκο μιας αλυσίδας πρέπει να έχει δει την αλυσίδα. Η ελληνική αστική τάξη δεν μπορεί να δει την ρώσικη αλυσίδα για τον απλό λόγο ότι όντας διεφθαρμένη αγαπάει τρελά τους περισσότερους κρίκους της. Γι' αυτό η αποτίναξη της είναι κύρια δουλειά της στρατηγικά πιο αδιάφορης τάξης και των πιο αθεράπτευτων "εραστών της αλήθειας".

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΑΝΑΣΗ

Ο ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΣΤΟΝ ΟΤΕ

Μετά από χρόνων μεθοδεύσεις, με εξαγορές στελεχών του ΟΤΕ και με τη διαφθορά μέσα σε αυτόν να έχει φτάσει σε απίθανο βαθμό, ακόμη και σε χαμηλά στελέχη, ο Κόκκαλης έκανε το μεγάλο βήμα. Ο ΟΤΕ είναι επίσημα πια κλάτω από τον έλεγχο του γκαγκεμπίτη πράκτορα Σ. Κόκκαλη.

Μετά τις βουλευτικές εκλογές τις 9 Απρίλη και την ενίσχυση του ρωσόδουλου μπλοκ Σημίτη-Λαλιώτη-Παπανδρέου, άνοιξε διάπλατα ο δρόμος για την ακόμη μεγαλύτερη διείσδυση του Κόκκαλη μέσα στον κρατικό μηχανισμό και κύρια στον ΟΤΕ, που ο έλεγχός του είναι ο βασικός στόχος αυτού του πράκτορα εδώ και χρόνια. Άλλωστε όπως θα έχουν παρακολουθήσει οι αναγνώστες μας η άνοδος του Κόκκαλη έγινε μέσα από τις προμήθειες του ΟΤΕ που δίνονταν σε αυτόν με παράνομες απευθείας αναθέσεις κάθε φορά.

Η άλωση του ΟΤΕ από τον Κόκκαλη σημαίνει ότι η ΚGB ελέγχει πια τις τηλεπικοινωνίες της χώρας στο μεγαλύτερο τους μέρος και κυρίως ελέγχει τις στρατιωτικές

επικοινωνίες. Γιαυτό ο ΟΤΕ είναι στρατηγικής σημασίας για τη χώρα και σε καμιά περίπτωση δεν θα έπρεπε να δοθεί στον πράκτορα Κόκκαλη.

Το δρόμος για την άλωση του ΟΤΕ άνοιξε ο νέος υπουργός Μεταφορών-Επικοινωνιών Χ. Βερελής, ο οποίος υπήρξε υφυπουργός ΠΕ-ΧΩΔΕ στην προηγούμενη κυβέρνηση και θήτεψε δίπλα στο Λαλιώτη.

Ο προηγούμενος υπουργός Τ. Μαντέλης "πλήρωσε" το βαρύ του σφάλμα να απολύσει τον προηγούμενο διοικητή του ΟΤΕ Χρυσούλη, επίσης άνθρωπο του Κόκκαλη, και να τοποθετήσει στη θέση του τον ευρωπαϊστή-τεχνοκράτη Γ. Συμεωνίδη. Ο Μαντέλης "είχε ξεκινήσει διαδικασία για το νέο θεσμικό πλαίσιο στις τηλεπικοινωνίες. Στόχος, να ξεκαθαριστεί ποιος φορέας θα δίνει άδειες λειτουργίας στις επιχειρήσεις που θα θελήσουν να δραστηριοποιηθούν στην ελληνική αγορά, καθώς αίρεται το μονοπώλιο του ΟΤΕ. Μέσα από το σχήμα που πρότεινε ο κ. Μαντέλης επιχειρούσε να μοιράσει αρμοδιότητες ανάμεσα στο υπουργείο Μεταφορών και την ΕΕΤΤ (σε: Ε-

θνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών-Ταχυδρομείων)-γεγονός που προκάλεσε πολύπλευρες αντιδράσεις (Ελευθεροτυπία, 9-5). Ο Βερελής λοιπόν ανατρέπει όλο αυτό το θεσμικό πλαίσιο και δηλώνει ότι "αποφάσισε να εκχωρήσει όλες ουσιαστικά τις αρμοδιότητες (για την χορήγηση αδειών και τη διαχείριση φάσματος ραδιοσυχνότητας) στην ΕΕΤΤ. Μαζί με τις αρμοδιότητες όμως αποφάσισε να μεταφέρει στην Επιτροπή και τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Μ. Γιακουμάκη..." (στο ίδιο, οι υπογραμμίσεις δικές μας). Έτσι ο Βερελής και κατ' επέκταση το ρωσόδουλο μπλοκ και ο Κόκκαλης θα ελέγχουν όλο το φάσμα των επικοινωνιών, ακόμη και μετά την απελευθέρωση της αγοράς, αφού αυτοί θα κρίνουν μέσα από την ΕΕΤΤ σε ποιον θα δίνουν άδεια και σε ποιον όχι.

Ο Βερελής λοιπόν τοποθετεί στη θέση του προέδρου αλλά ταυτόχρονα και του διευθύνοντα συμβούλου (για να είναι εντελώς ανεξέλεγκτος) τον Ν. Μανασή εκχωρώντας του τεράστιες αρμοδιότητες που δεν είχε πριν άλλος πρό-

εδρος ή διευθύνων σύμβουλος όταν ο ένας ελεγχόταν από τον άλλο. Ο Μανασής εργάζονταν στον ΟΤΕ έως το 1990 και αποχωρεί τότε για να εργαστεί στην Ιντρακόμ. Από το 1992 εργάστηκε ως διευθυντής Ανάπτυξης της Πάναφον μέχρι το 1998, οπότε και ανέλαβε την Cosmote επίσης ως πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος. Ο Κόκκαλης πρώτα άλωσε ως φαίνεται την Cosmote και στη συνέχεια εφορμά στον ΟΤΕ.

Το γεγονός ότι ο Μανασής είχε δουλέψει και στην Ιντρακόμ δεν αναφέρεται στο βιογραφικό του που είχε διανεμηθεί έως την Δευτέρα 4-5 (στο ίδιο). Βέβαια μετά το θόρυβο που ξεσηκώθηκε από αυτό φρόντισε στην επιτροπή ακρόασεων της Βουλής να αναφέρει "ότι ο ίδιος εργάστηκε για έξι χρόνια στην Πάναφον" (Ελευθεροτυπία, 18-5). Ο Μανασής μεταξύ άλλων στην επιτροπή της Βουλής ανέφερε: "κατά την προσωπική μου άποψη το Δημόσιο ως μέτοχος πρέπει να οδηγηθεί σε ποσοστό κάτω του 51%" (στο ίδιο) ανοίγοντας έτσι το δρόμο στο αφεντικό του για απόλυτη κυριαρχία σε μια πιθανή ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ στο άμε-

σο μέλλον. Παρόλες αυτές τις θέσεις του Μανασή για την ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ το ψευτοΚ-ΚΕ στην επιτροπή της Βουλής ψήφισε λευκό για την τοποθέτησή του Μανασή και δεν δημιούργησε κανένα ζήτημα για τα διαπλεκόμενα, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο για μια ακόμη φορά την υποστήριξη του στον πράκτορα Κόκκαλη. Αλλά και η ΝΔ που πριν μερικές μέρες δημιούργησε ζήτημα με τον Καραμανλή εκεί στην επιτροπή άφησε μόνα τους δυό της στελέχη που επιχείρησαν να τον στριμώξουν ενώ τα υπόλοιπα μέλη της επιτροπής της ΝΔ (συνολικά 6) και όλοι οι άλλοι από τα άλλα κόμματα σιώπησαν προκλητικά για το επίμαχο ζήτημα. Έτσι ο ΟΤΕ πέφτει στα νύχια του αρπακτικού Κόκκαλη με οικουμενική συναίνεση.

Η κυριαρχία Κόκκαλη στον ΟΤΕ είναι ένα τεράστιος σημασίας ζήτημα για την δημοκρατία και την ασφάλεια της χώρας. Είναι καθήκον κάθε δημοκράτη να αντισταθεί σε αυτή την ακρίδα που σαρώνει τη χώρα απ' άκρου εις άκρον.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ: ΤΟ ΣΙΑΜΑΙΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΚΚΑΛΗ

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας για τις επιχειρήσεις του Ευαγγ. Μυτιληναίου στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, και κυρίως για το βρώμικο ρόλο που έπαιξε στο Κόσοβο.

Ο έλληνας επιχειρηματίας Ευαγγ. Μυτιληναίος είχε υπογράψει με το σέρβικο κράτος συμφωνία εκμετάλλευσης των ορυχείων της Τρέπτσκα το 1997 στα πλαίσια της επεκτατικής πολιτικής του "ορθόδοξου τόξου". Με την είσοδο των νατοϊκών στρατευμάτων στην περιοχή, συγκεκριμένα το Μάρτη του 1999, τα ορυχεία σταμάτησαν να λειτουργούν κι ακυρώθηκαν όλες οι συμφωνίες που νομιμοποιούσαν τους προηγούμενους ιδιοκτήτες. Όμως οι φαιόκόκκινοι δεν έπαψαν ποτέ να διεκδικούν την κυριότητα του εργοστασίου.

Όπως διαβάζουμε στην Καθημερινή, 11/5: "Η διοίκηση του ομίλου, παρά το γεγονός ότι "εξοστρακίστηκε" από τα ορυχεία, θεωρούσε ότι ήταν νομικά κατοχυρωμένη, καθώς είναι ο πρώτος ενυπόθηκος πιστωτής του συνόλου του ενεργητικού του συγκροτήματος για την εξασφάλιση χρηματοδότησης". Έτσι, πρόσφατα ο όμιλος Μυτιληναίου, έπειτα από πρόταση της UNMIK (αρμόδιας υπηρεσίας του ΟΗΕ) και μέσω του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών, υπέβαλε σχέδιο επαναπόκτησης και επαναλειτουργίας των ορυχείων. Το σχέδιο ορίζει ότι: 1) ενώ η πλειοψηφία των εργαζομένων θα είναι Αλβανοί, στη μονάδα μεταλλουργίας θα πλειοψηφούν οι Σέρβοι, σαν πιο εξειδικευμένοι, 2) η επιχείρηση θα χρηματοδοτηθεί από διεθνείς οργανισμούς που στοχεύουν στην ανοικοδόμηση των Βαλκανίων και 3) θα αποκατασταθεί το σιδηροδρομικό δίκτυο που θα ενώνει την Ελλάδα με το Κόσοβο. Με

άλλα λόγια, εάν υιοθετηθεί το σχέδιο Μυτιληναίου, αυτό θα σημαίνει την ευκολότερη πρόσβαση του ρώσικου σοσιαλิมπεριαλισμού στα Βαλκάνια. Επιπλέον, εάν περάσει το σχέδιο, κι εξαιτίας της διεκδικησης παράλληλα με την Τρέπτσκα, και των ορυχείων ψευδαργύρου-μολύβδου στο Τίτο Βέλες της Δημοκρατίας της Μακεδονίας από τον όμιλο Μυτιληναίου, ο τελευταίος θα καταστεί ο γίγας της εξόρυξης μετάλλων στην Ευρώπη αφού θα μπορεί να παράγει 350.000-400.000 τόνους βασικών μεταλλευμάτων. Σημειώνουμε ότι η Ελλάδα παράγει το χρόνο μόλις 30.000 τόνους. Ο συμμορίτης Μυτιληναίος κατέχει επίσης το 80% της μεγαλύτερης μεταλλουργίας της Ρουμανίας, της Ελτέμπε Μπορ, μονάδα επεξεργασίας σιδήρου στο Δυρράχιο της Αλβανίας κ.ά.

Ακόμα ο Μυτιληναίος σε συνεργασία με τον Κόκκαλη, επιδιώκει την απόκτηση των εξοπλιστικών μονοπωλίων στα Βαλκάνια. Σε ομιλία του στο φόρουμ Θεσσαλονίκης "αναφέρθηκε και στην ΕΛΒΟ, 43% της οποίας (με όσπιοι 17%) διεκδικεί από την Ιντρακόμ. Η σταδιακή ενσωμάτωση των χωρών των Βαλκανίων στις δομές του ΝΑΤΟ θα δημιουργήσει την ανάγκη εξοπλισμών. Ένα μέρος των αναγκών αυτών σκοπεύουμε να παράγουμε σε συνεργασία με ξένες εταιρείες στην ΕΛΒΟ, εφόσον πλειοδοτήσουμε με παράλληλη επέκταση της εταιρείας στα Βαλκάνια".

Φαίνεται τέλος ότι ρωσικό μονοπωλιακό κεφάλαιο στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρχει δίχως ποδοσφαιρική ομάδα. Έτσι ο Μυτιληναίος πήρε τον Ηρακλή πατώντας πάνω σε ένα σύλλογο φιλάθλων τόσο μαύρο που είχε στείλει εθελοντές για να σφάζουν Βόσνιους στο πλευρό του Κάρατζιτς.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ

Μια απλή ανάγνωση και μόνο των στοιχείων που υπάρχουν είναι ικανή για να καταλάβει ο καθένας χωρίς να έχει καν τις ειδικές γνώσεις ότι η κατάσταση στη χώρα μας όσον αφορά τα τροχαία είναι τραγική. Ο μέσος όρος των νεκρών από τροχαία ατυχήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 285 ανά εκατομμύριο αυτοκίνητα και ο αντίστοιχος στη χώρα μας είναι 80! Αυτό σημαίνει ότι περίπου σε κάθε 1000 αυτοκίνητα υπάρχει κάθε χρόνο ένας νεκρός. Μάλιστα το 50% των παιδικών θανάτων οφείλεται σε τροχαία ατυχήματα! Κατά την εικοσαετία 1975-1995 στις 15 χώρες της ΕΕ, η εξέλιξη του ποσοστού των νεκρών από τροχαία δυστυχήματα αναδεικνύει την Ελλάδα μεγάλη απούσα κάτω από την ένδειξη μείωση. Σε όλες τις υπόλοιπες χώρες ο αριθμός των νεκρών μειώθηκε από λίγο ως σχεδόν στο μισό. Στην Ελλάδα το ίδιο χρονικό διάστημα αυξήθηκε κατά 105%, δηλαδή υπερδιπλασιάστηκε! Ο δραματικός απολογισμός των τροχαίων δεν τελειώνει στις επίσημες στατιστικές γιατί ένας σημαντικός αριθμός 15%-20% σοβαρά τραυματιών πεθαίνει αργότερα στα νοσοκομεία.

Ο υπεύθυνος του Τομέα Πρόληψης Ατυχημάτων του ΕΚΑΒ Ι. Παπαδόπουλος επισημαίνει: "Τα υπουργεία είναι τόσο ανάκανα να προγραμματίσουν και να εφαρμόσουν ένα πρόγραμμα ουσιαστικό και με διάρκεια ή υπάρχουν συμφέροντα που εμείς δεν γνωρίζουμε, τα οποία κερδίζουν από τους θανάτους και τα τροχαία;" (Βήμα, 7-5). Ο Π. Μαδιάς, ειδικός πραγματογνώμων τροχαίων ατυχημάτων προβλέπει ότι "η μάστιγα των τροχαίων ατυχημάτων θα γιγαντώνεται μέρα με τη μέρα, αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα, καθώς τρέφεται από την κυβερνητική αναληψία"(στο ίδιο). Και συνεχίζει: "το απαρχαιωμένο έως ανύπαρκτο οδικό δίκτυο με οριζόντια και κατακόρυφη σήμανση είναι καθοριστικός παράγοντας... η τεχνολογία έρπει πάνω στο κακό οδικό δίκτυο με παλιές χαράξεις δρόμων, επαρχιακών και εθνικών, κακή κλίση οδών, λανθασμένη ως ανύπαρκτη σήμανση. Πάνω από το 55% των τροχαίων οφείλεται στο οδικό δίκτυο. Ακόμη και καινούργιοι δρόμοι δεν κατασκευάζονται με σωστές τεχνικές προδιαγραφές... επίσης έχουμε περιπτώσεις όπου το υπουργείο, λόγω κατασκευαστικών ατελειών δεν παραλαμβάνει τον δρόμο από τον εργολάβο αλλά δίδεται στους χρήστες να κυκλοφορούν!" (στο ίδιο, οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Όπως προκύπτει από τις αναλύσεις των ειδικών το ΥΠΕΧΩΔΕ και ο για χρόνια υπουργός του Λαλιώτη, έχει την κύρια ευθύνη για αυτόν τον καταπληκτικό μεγάλο αριθμό τροχαίων ατυχημάτων. Ο Λαλιώτης έχει στις άμεσες προτεραιότητές του το βιομηχανικό σαμποτάζ και οτιδήποτε έχει σχέση με τη βιομηχανία (πχ. οδικό δίκτυο). Αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι του καθεστώτος ρίχνουν πάντα την κύρια ευθύνη των ατυχημάτων στους οδηγούς. Ασφαλώς φταίνε σε πολλές περιπτώσεις οι οδηγοί, αλλά σε καμιά πολιτισμένη χώρα δεν θα έμενε στη θέση του υπουργός δημοσίων έργων, που αφήνει μερικά χαρακτηριστικά πασίγνωστα σημεία των εθνικών δρόμων για χρόνια στην ίδια άθλια κατάσταση, σε μια κατάσταση που τα μετατρέπει σε συστηματικούς φονιάδες χιλιάδων ανθρώπων.

Γίνεται την Τρίτη στις 23 του Μάη η δίκη των 173 εργαζομένων στα Λιπάσματα κατά της εταιρείας ΣΥΕΛ για το ζήτημα των πρόωγων απολύσεων τους. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μία δίκη ενάντια στους κατεδαφιστές Σημίτη-Λαλιώτη που έκλεισαν πριν την ώρα του ένα εργοστάσιο σε συνεννόηση με την κρατική εργοδοσία, πετώντας στο δρόμο ξαφνικά 400 οικογένειες.

Μια νίκη των εργαζομένων θα είναι μια νίκη για το εργατικό κίνημα, και μια νίκη για τη βιομηχανία, γιατί οι κατεδαφιστές θα σκεφτούν στο μέλλον τις αντιστάσεις που θα προκαλούν όταν θα κλείνουν με το έτσι θέλω τα εργοστάσια.

Οι φίλοι του εργατικού κινήματος, της δημοκρατίας και της βιομηχανίας πρέπει να έρθουν στα δικαστήρια του Πειραιά, Φίλωνος και Σκουζέ, ώρα 9.00 το πρωί, στις 23 του Μάη.

Λαλιώτης-Σημίτης: Γκρεμίζουν-Απολύουν-Εξαπατούν

**Οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων
δεν ξεχνούν**

Το δίδυμο των κατεδαφιστών Σημίτη-Λαλιώτη έκλεισε, με την κρυφή υποστήριξη των άλλων κομμάτων, το εργοστάσιο των Λιπασμάτων στη Δραπετσώνα χωρίς να υπάρχει οικονομικός ή περιβαλλοντικός λόγος.

Το έκλεισαν δίχως κάποια πολιτική απόφαση. Κρύφτηκαν και έβαλαν τον ιδιοκτήτη, την Αγροτική Τράπεζα και την Εθνική που είναι κρατικές να το κλείσουν. Ύστερα προκειμένου οι εργάτες να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις τους υποσχέθηκαν ότι θα τους αποκαταστήσουν.

Όμως πέρασαν 7 μήνες και οι εργαζόμενοι είναι στο ταμείο ανεργίας που τελειώνει σε λίγο και η τεράστια πλειοψηφία των 400 απολυμένων ζει τραγικές μέρες γιατί πήρε μόνο τις ελάχιστες αποζημιώσεις.

Οι απολυμένοι των Λιπασμάτων έχουν προσφύγει στα Ελληνικά και Ευρωπαϊκά δικαστήρια ζητώντας αποζημίωση γι' αυτό το αδικαιολόγητο, αιφνιδιαστικό και καταστροφικό για τους ίδιους κλείσιμο του εργοστασίου. Ήδη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκανε δεκτή την αναφορά των εργαζομένων και προχωράει στην συζήτησή της.

Στα ελληνικά δικαστήρια η δίκη γίνεται στις 23 Μάη στο Πρωτοδικείο Πειραιά (Σκουζέ και Φίλωνος) στις 9.00πμ.

Όλοι οι εργαζόμενοι και οι δημοκράτες του Πειραιά πρέπει να σταθούν στο πλευρό των εργαζομένων. Αυτοί που θέλουν να γκρεμίσουν τη βιομηχανία και να γεμίσουν τον Πειραιά ανέργους πρέπει να βρουν μπροστά τους μια αληθινή αντίσταση.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Το σαμποτάζ στην Ερευνα και την Τεχνολογία

Αν η βιομηχανία και ιδιαίτερα η βαριά αποτελούν το δείκτη της ανάπτυξης μιας χώρας, η έρευνα και η τεχνολογική ανάπτυξη (Ε.Τ.Α) αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για να υπάρξει μια ανάπτυξη της βιομηχανίας και συνακόλουθα του σύγχρονου πολιτισμού σε μια χώρα. Η παραγωγή της γνώσης είναι στη παγκόσμια οικονομία βασικός όρος υλικής και πνευματικής ανάπτυξης μιας χώρας.

Σε μια αναφορά της (18-1-00) η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέπτυξε, μεταξύ άλλων και την παρούσα κατάσταση στις περιοχές της ΕΤΑ στον κόσμο και στην Ευρώπη. "Σύμφωνα με τα παραπάνω στοιχεία της Ε.Ε η χώρα μας είναι τελευταία για δαπάνες Ε.Τ.Α μεταξύ των 15 χωρών της Ένωσης. Δυστυχώς, έπεται και των εννέα από τις 13 χώρες (σ.π. μερικές από αυτές έχουν μικρότερο ΑΕΠ από την Ελλάδα) που πρόκειται να μπουν στην Ένωση! Ακόμη χειρότερα, οι ελληνικές δαπάνες είναι εν μέρει εικονικές, π.χ. ένα μεγάλο ποσοστό τους αποτελείται από μέρος του μισθού των πανεπιστημιακών καθηγητών, έστω και εάν η έλλειψη υποδομής δεν τους επιτρέπει να ερευνούν ή περιορίζει σημαντικά τις ερευνητικές τους δυνατότητες.

Σύμφωνα τώρα με τα επίσημα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, η ολίγη ΕΤΑ που γίνεται στη χώρα μας είναι κατανεμημένη ως εξής: Ιδιωτικός τομέας 27%, κρατικά ερευνητικά κέντρα 27%, πανεπιστήμια και ΤΕΙ 46% (όπου ΤΕΙ συνεισφέρουν το 0,74%)...το βασικό όμως και ανησυχητικό συμπέρασμα είναι το γεγονός της μικρής συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα σε δαπάνες ΕΤΑ που είναι 27% του συνόλου σε σύγκριση με το 64% που είναι ο μέσος όρος της ΕΕ (Ενημερωτικό δελτίο ΤΕΕ, τ. 2101, 15-05-00, άρθρο των Α. Παπαγιαννάκη και Θ. Λουκάκη).

Σε μια χώρα όπου το βιομηχανικό σαμποτάζ είναι στην ημερήσια διάταξη και μια σειρά από μεγάλες βιομηχανίες, που έκαναν έρευνα ή θα μπορούσαν να κάνουν, έχουν κλείσει, πως θα ήταν δυνατόν να προχωρούσε η έρευνα του ιδιωτικού τομέα; Τα μεγάλα εργοστάσια κλείνουν το ένα μετά το άλλο σαν αποτέλεσμα της πολιτικής κύρια του Σημίτη αλλά και γενικότερα του ρωσόδουλου μπλοκ. Τα κάθε είδους οικολογικά προσχήματα για την προστασία του περιβάλλοντος, η δήθεν προστασία των αρχαίων, ο οικονομικός στραγγαλισμός μέσα από την πιστωτική ασφυξία των κρατικών τραπεζών και οι παρατεταμένες ψευτοαπεργίες του μετώπου ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΠΑΣΟΚ σε αδυνατισμένες βιομηχανίες και τέλος οι σφαίρες της 17Ν είναι οι τρόποι με τους οποίους η βιομηχανία πεθαίνει στη χώρα μας.

ΧΟΝΤΡΗ ΑΠΑΤΗ ΤΟ "ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ"

συνέχεια από τη σελ. 1

Ο Μπίστης είναι αυτός που στο κομματικό σώμα του 1998 που θα εξέταζε τη στάση του κόμματος στη Βουλή απέναντι στη συνθήκη του Άμστερνταμ, στάση που ουσιαστικά θα έκρινε τον ευρωπαϊσμό του ΣΥΝ, ήταν εκείνος που συνέτριψε την φιλοευρωπαϊκή πλατφόρμα Παπαγιαννάκη, Γεωργακόπουλου, Αθανασόπουλου, η οποία έλεγε "ναι" στη συνθήκη του Άμστερνταμ, προβάλλοντας τότε τη γραμμή του "παρών". Οι σοσιαλφασίστες του "αριστερού ρεύματος" υποστήριξαν αυτή τη γραμμή και τελικά αυτή ήταν που πέρασε. Δηλαδή το "όχι" και το "παρόν" ενώθηκαν κάτω από τη σημαία του Μπίστη.

Τότε οι δημοκράτες κατηγορούσαν τον Μπίστη. Αργότερα αυτός πήρε πρωτοπόρα θέση υπέρ της Σερβίας στους βομβαρδισμούς του Κόσοβου, όπως και τη βρώμικη θέση στο ζήτημα Οτσαλάν.

Αφ' ότου ήρθε ο Γ. Παπανδρέου στα πράγματα το 1999 και ξεκίνησε η νέα στρατηγική στο Αιγαίο και την Κύπρο των ρωσόδουλων και δυνάμωσε η σύγκρουση με τους σοβινιστές για την κυριαρχία μέσα στον κρατικό μηχανισμό τότε ο Μπίστης έγινε ξαφνικά φανατικά ευρωπαϊός και φιλοσημιτικός και έκανε μια αυτοκριτική για το "παρόν" του 1998. Αυτό έγινε τον Ιούνιο του 1999.

Αμέσως ένα τμήμα (το πιο ριζοσπαστικό) της δημοκρατικής αντιπολίτευσης του ΣΥΝ πέρασε μαζί του και τον έκανε αρχηγό του. Προφανώς γιατί έβλεπε ότι ο Μπίστης πήγαινε για αποχώρηση. Αλλά η αποχώρηση δεν είναι δείγμα αληθινής σύγκρουσης και στη γραμμή. Αν δει κανείς το βασικό κείμενο του Ν. Μπίστη που του έδωσε την ηγεμονία στο "εκσυγχρονιστικό" στρατόπεδο θα βεβαιωθεί για τη φύση του. Πρόκειται για ένα σχέδιο απόφασης στην Κε-

ντρική Πολιτική Επιτροπή του ΣΥΝ που το πρότεινε ο Μπίστης κόντρα στον Κωνσταντόπουλο, και που χάρη σ' αυτό ο "κεντριστής" έδειξε να κινείται δημοκρατικά, και έγινε αμέσως ηγέτης αυτής της δημοκρατίας μέσα στον ΣΥΝ.

Αυτό το κείμενο (Αυγή, 30 Ιούνη 1999), ούτε θα το πρόσεξαν καλά αυτοί που ενθουσιάστηκαν μαζί του από το φιλοσημιτισμό και το φιλοευρωπαϊσμό του. Αυτό το κείμενο είναι λαλιώτικο-κνίτικο από πάνω ως κάτω. Δεν κάνει ούτε μια λέξη αληθινή παραχώρηση στους δημοκράτες.

Εδώ η ευρωπαϊκή ενοποίηση προτείνεται μόνο σε αντιπαράθεση με τις ΗΠΑ, πράγμα που ο αρχικνίτης αυτός το έχει προτείνει ακριβώς ένα μήνα πριν, στην Αυγή της 2 του Ιούνη μ' ένα άρθρο του με τον εξής πηχιαίο τίτλο "Να παλέψουμε για μια χειραφετημένη από τις ΗΠΑ Ευρώπη", στο οποίο ανάμεσα στα άλλα εκθειάζει το κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού της Γερμανίας (το μεταλλαγμένο κόμμα της Στάζι), και το ΚΚ Γαλλίας για τη θέση τους στο ζήτημα της Σερβίας. Είναι ο ίδιος άνθρωπος που λίγες μέρες μετά, συμμετέχει μαζί με την Παπαρήγα και με τον Τριγάτζη επίσης του ΣΥΝ, σε συνάντηση με το Κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού της Γερμανίας (Αυγή, 6 Ιούνη 1999).

Το κείμενο πλατφόρμα της 30ης Ιούνη του Μπίστη, μιλάει για "διαφορετική πορεία της Ευρώπης", για "περισσότερη και διαφορετική" Ευρώπη, για "αριστερό ευρωπαϊσμό" κ.λπ.

Κυρίως όμως δεν κάνει καμία, απολύτως καμία κριτική ουσίας στο ψευτοΚΚΕ. Ίσα-ίσα, τονίζει την ανάγκη "κοινης δράσης ad hoc για την αντιμετώπιση πλευρών της κυβερνητικής πολιτικής με το ΚΚΕ και το ΔΗΚΚΙ", ενώ για να μη μένει καμία αμφιβολία για τις καλές του προθέσεις τονίζει ότι "φυσιολογικές σχέσεις με το ΚΚΕ πάντα επι-

διώξαμε αλλά η ηγεσία του ΚΚΕ αρνείται προσκολλημένη στην αντίληψη της δορυφοροποίησης των αριστερών περί το ΚΚΕ". Δηλαδή αν "το ΚΚΕ δεν είχε ηγεμονισμό θα το θέλαμε και εμείς". Αυτή είναι όλη-όλη η διαφορά.

Από τη στιγμή εκείνη και πέρα, ο Μπίστης φροντίζει να μην εκτίθεται με αντιδυτικές θέσεις για να αποσπάσει την εμπιστοσύνη του νέου στρατού του. Όμως όχι μόνο δεν παίρνει θέση υπέρ των Τσετσένων σε όλη τη διάρκεια της σφαγής τους ίσαμε σήμερα, αλλά φροντίζει να χτυπήσει τη γραμμή της ανεξαρτησίας παίρνοντας έμμεσα θέση υπέρ της Ρωσίας.

Η στρατηγική Μπίστη μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο σε συνδυασμό με τη θέση Σημίτη-Λαλιώτη για τη δημιουργία του "πολυκομματικού εκσυγχρονιστικού πόλου", θέση που εκφράζεται με σαφήνεια την ώρα ακριβώς που σαλπάρει ο Μπίστης από τον Συνασπισμό. Ο Σκανδαλίδης κάνει τώρα αυτή ακριβώς τη δουλειά, να φτιάξει δηλαδή, έναν πόλο απ' όλη αυτά τα κνίτικα αποκαϊδία της "οικολογίας", της "ανανώωσης", του "δημοκρατικού σοσιαλισμού" κ.λπ.

Η ομάδα του Μπίστη θα πάρει θέση μέσα εκεί, και θα παίξει ένα παιχνίδι εισόδου στο πασοκικό κράτος αλλά Ευθυμίουπουλος (της Greenpeace) λειτουργώντας σαν προπομπός και σα συνοργανωτής με τους σημαντικούς μιας συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ. Αν ο υπόλοιπος ΣΥΝ μένει έξω από το παιχνίδι είναι γιατί τα πράγματα δεν είναι ακόμα ώριμα στο ΠΑΣΟΚ. Χρειάζονται κι άλλες εκκαθαρίσεις αληθινών ευρωπαϊστών, αλλά και εθνικιστών. Η κλίμα Μπίστη είναι μόνο ένα προσθημένο απόσπασμα που θα παίξει σε πρώτη φάση στο αντιεθνικιστικό μέτωπο εκ-

συνέχεια στη σελ. 7

IRVING H' "ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ"

Στην Ελλάδα μπορεί ο καθένας να διατυπώνει οποιαδήποτε, ακόμη και την πιο φιλική προσκείμενη στο χιτλερισμό άποψη, οι ναζιστές επιτρέπεται να διαδηλώνουν τις ιδέες τους, όπως επιτρέπεται και στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης να επιδοκιμάζει το "δικαίωμα" μιας διαφορετικής θεώρησης της ιστορικής περιόδου του ναζισμού. Αν εδώ ίσχυαν οι νόμοι που εφαρμόζονται στην υπόλοιπη Ευρώπη και προστατεύουν την αστική δημοκρατία από την επιβουλή του ναζισμού, τότε η άμεση συνέπεια της άσκησης τέτοιου είδους δικαιωμάτων θα ήταν τουλάχιστον η ηθική καταδίκη και η καταβολή ενός αξιόλογου χρηματικού προστίμου.

Έτσι την έπαθε ο απολογητής του ναζισμού μα κατά τ' άλλα φημισμένος βρετανός ιστορικός Ντέιβιντ Ίρβινγκ. Ο Ίρβινγκ, από τα μέσα κιόλας της δεκαετίας του 1970, αρνείται το Ολοκαύτωμα, μειώνει κατά πολύ τον αριθμό των Εβραίων που δολοφονήθηκαν από τους ναζί, δεν δέχεται ότι ο Χίτλερ έδωσε εντολή για την εξόντωσή τους, ενώ αρνείται και την ύπαρξη θαλάμων αερίων οι οποίοι θεωρεί ότι μάλλον "χρησιμοποιήθηκαν για την απολύμανση των κρατούμενων από τις ψείρες" (Τα στοιχεία τα πήραμε από το καταπληκτικό άρθρο της Τέτας Παπαδοπούλου στην *Ελευθεροτυπία*, 4/5).

Οι εγκληματικές ιδέες του ψευτο-ιστορικού Ίρβινγκ συγκλόνισαν τη δημοκρατική κοινή γνώμη, ειδικότερα τις τάξεις των ιστορικών, στη Δύση. Η αμερικανίδα ιστορικός Ντέμπορα Λίπσταντ τον χαρακτήρισε "έναν από τους πιο επικίνδυνους αρνητές του Ολοκαυτώματος" με αποτέλεσμα να δεχθεί μήνυση από τον Ίρβινγκ για συκοφαντική δυσφήμιση. Η δίκη έγινε στο Λονδίνο και το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι όχι μόνο δεν τίθεται θέμα συκοφαντίας, αλλά, αντίθετα, έκρινε τον μνηστή ψευτο-ιστορικό ένοχο για άρνηση του Ολο-

καυτώματος, ρατσισμό και ανισιμισμό, και επιπλέον τον υποχρέωσε να πληρώσει τα έξοδα της δίκης αυτής που οδήγησε στην καταδίκη του. Ο δικαστής Τσαρλς Γκρέυ ήταν καταπέλτης: "Ο Ντέιβιντ Ίρβινγκ εκ προθέσεως και με αταλάντευτη εμμονή, αλλοίωσε και παραχάραξε τον ιστορικό και αδιαμφισβήτητο τεκμήριο του Ολοκαυτώματος... Οι προκαταλήψεις τον οδήγησαν μακριά από το δρόμο της επιστημονικής αρετής... Χωρίς καμία αμφιβολία είναι αντισιμικός, συχνά στα βιβλία του και σε διαλέξεις του έχει χρησιμοποιήσει ρατσιστικές εκφράσεις και έχει κατηγορήσει τους Εβραίους ότι με την "απληστία" και την "κίβδηλη συμπεριφορά τους" προκάλεσαν την εξόντωσή τους".

Ο γάλλος ιστορικός Πιερ-Βιντάλ Νακέ ονομάζει τους ομοϊδέατες του Ίρβινγκ δολοφόνους της μνήμης. Στο ομώνυμο βιβλίο του γράφει: "Ο διάλογος, ακόμη ανάμεσα σε δύο αντιπάλους, προϋποθέτει ένα κοινό πεδίο και τον αμοιβαίο σεβασμό προς την αλήθεια.

Όμως με τους αρνητές της γενοκτονίας των Εβραίων, αυτό το κοινό πεδίο **δεν υπάρχει**. Φαντάζεστε έναν αστροφυσικό να διαλέγεται μ' έναν "ερευνητή", ο οποίος ισχυρίζεται ότι η Σελήνη είναι καμωμένη από τυρί ροκφόρ;" Η Τ. Παπαδοπούλου πολύ εύστοχα συμπληρώνει: "Η άρνηση του Ολοκαυτώματος δεν είναι μια άλλη επιστημονική ερμηνεία των γεγονότων, αλλά η **αλλοίωση και σχετικοποίηση των γεγονότων**. Έτσι η ναζιστική γενοκτονία παρουσιάζεται όχι σαν το κατεξοχήν Κακό, αλλά σαν ένα κακό ανάμεσα σε άλλα". Στην Ελλάδα, εξαιτίας των πολιτικού προσανατολισμού της συμμαχίας με το κέντρο του παγκόσμιου ναζισμού, τη Ρωσία, αυτή η τάση τείνει να κυριαρχήσει. Και δε θα ξαφνιαζόμαστε διόλου εάν βλέπαμε "κινήματα" υπεράσπισης ενός σιχαμερού υποκειμένου σαν τον Ίρβινγκ που διώκεται σωστά για τις απόψεις του.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ S-300

"Ολοκληρώνεται σύντομα το πρόγραμμα της αντιαεροπορικής ομπρέλλας για την Ελλάδα στο πλαίσιο του οποίου **εγκαταστάθηκαν πύραυλοι S-300 στην Κρήτη**" (*Ελευθεροτυπία*, 9/5/2000).

Τα λόγια είναι του υφυπουργού Εθνικής Άμυνας Δημήτρη Αποστολάκη, μέσω του οποίου η κυβέρνηση δήθεν ευρωπαϊόφιλου Σημίτη **ομολογεί στα ψιλά γράμματα των εφημερίδων** (σιωπηρά, χωρίς τυμπανοκρουσίες) πως οι πύραυλοι του "ορθόδοξου τόξου" έχουν ήδη εγκατασταθεί πλήρως ώστε να εντάσσονται στο αμυντικό σύστημα της χώρας.

"Όσο καιρό ήμουν υπουργός Άμυνας δεν μπηκε σε πολιτικό επίπεδο **η κάλυψη η πολιτική δόθηκε μόνο το 1997 από τον πρωθυπουργό**" εννοώντας τον

Σημίτη, δήλωσε σε συνέντευξη του στο κρατικό κυπριακό κανάλι ΡΙΚ, ο Γεράσιμος Αρσένης (*Ελευθεροτυπία*, 12/5/2000). Δηλαδή η κάλυψη δόθηκε την κρίσιμη στιγμή για να βρεθούν οι Ευρωπαίοι προτετελεσμένων γεγονότων.

Αυτά για όσους επιμένουν ότι ο Σημίτης είναι της ευρωπαϊόφιλης μερίδας της αστικής τάξης στην Ελλάδα. Για όσους δεν κατανοούν τη σιωπή της ελληνικής κυβέρνησης και την κάλυψη που παρέχει στους ρώσους γενοκτόνους των Τσετσένων. Για όσους δεν έχουν αντιληφθεί τη διαπλοκή της κυβέρνησης με τον καγκεμπίτη Κόκκαλη. Για όσους δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν την εμμονή της κυβέρνησης Σημίτη να μη θέτει εκτός νόμου τους ναζιστές της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι κάλεσαν την "αντι-ιμπεριαλιστική - πατριωτική αριστερά" στην ανοιχτή συγκρότηση του φαιοκόκκινου μετώπου στη χώρα μας.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ INTERNET
<http://users.hellasnet.gr/antinazi>

Το λεγόμενο "Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Κίνημα" Μια πρωτοβουλία στην υπηρεσία του σοσιαλϊμπεριαλισμού

Την Πρωτομαγιά, ο γάλλος φιλόσοφος Πιερ Μπουρντιέ δημοσίευσε διακήρυξη που καλούσε στη συσπείρωση των λεγόμενων προοδευτικών δυνάμεων της Ευρώπης ενάντια στο νεο-φιλελευθερισμό.

Ο ίδιος δηλώνει: "η διακήρυξη αυτή σηματοδοτεί την **απαρχή μιας ευρύτατης συλλογικής εργασίας, διεπιστημονικής και διεθνούς, αποσκοπώντας στον προσδιορισμό των αρχών μιας αληθινής εναλλακτικής πολιτικής στη νεοφιλελεύθερη πολιτική, η οποία τείνει να επαληθευθεί σε όλες τις χώρες, ενίοτε κάτω από το περίβλημα της σοσιαλδημοκρατίας, και στην εξασφάλιση των αναγκαίων θεσμικών και οργανωτικών μέσων για την καθιέρωσή της**" (*Ελευθεροτυπία*, 2/5).

Σ' αυτή τη διακήρυξη αναφέρεται ότι: "Είναι ανάγκη μια αληθινή κριτική αντιξενουσία να μπορέσει να επαναφέρει επί μονίμου βάσεως στην ημερησία διάταξη μέσα από ποικίλες συμβολικές, κατ'εξοχήν, μορφές δράσης, οι οποίες θα εκφράζουν, όπως στο Σιάτλ, τις βαθύτερες προσδοκίες των πολιτών.

Η αντιξενουσία αυτή, που καλείται να αντιμετωπίσει διεθνείς δυνάμεις, πολυεθνικούς θεσμούς και επιχειρήσεις (...) οφείλει να αποτελέσει ένα ισχυρό κίνημα, το οποίο θα μπορούσε και θα είχε χρέος να εξαναγκάσει τους διεθνείς θεσμούς, τα κράτη και τις κυβερνήσεις τους να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν δραστικά μέτρα για τον έλεγχο των χρηματοοικονομικών αγορών και να πολεμήσει ενάντια στις ανισότητες στο εσωτερικό κάθε έθνους όσο και μεταξύ των διαφορετικών εθνών". Παρακάτω ο Μπουρντιέ καταφέρεται δημαγωγικά ενάντια στην πολιτική της προσωρινότητας στον εργασιακό χώρο και στα μέτρα "ασφαλείας" των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων προσθέτοντας ότι το κίνημά του θα δρα ανεξάρτητα από κόμματα και κυβερνήσεις.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους όπου αυτά καταπατούνται από τη δυτική αστική

τάξη. Όμως αυτό το σύνθημα καταντά δημαγωγικό όταν διευκολύνει την αναρρίχηση στην εξουσία των πιο αντιδραστικών τμημάτων της αστικής τάξης. Όταν δηλαδή θέτεις σαν κύριο τον αγώνα κατά του νεοφιλελευθερισμού τη στιγμή που η σοσιαλιστική επανάσταση δεν είναι στην ημερήσια διάταξη και ο φαιοκόκκινος φασισμός απειλεί λαούς και έθνη σ' όλο τον κόσμο, μοιραία, μετατρέπεται σε εφεδρεία του παγκόσμιου ναζισμού.

Ένα παράδειγμα αυτής της κατάστασης, είναι τα σημερινά σοσιαλφασιστικά κράτη, οι πιο ορκισμένοι εχθροί του αστικού οικονομικού φιλελευθερισμού, όπου οι εργάτες δουλεύουν 15 ώρες την ημέρα και δεν υφίστανται καν οι όροι του συνδικαλισμού, ούτε της απεργίας. Θα θέλαμε να ρωτήσουμε το φιλόσοφο Μπουρντιέ, όταν μεθαύριο ο ρώσικος ιμπεριαλισμός, που σήμερα καταστρέφει με μανία στην Τσετσενία κάθε επίτευγμα του ανθρώπινου πολιτισμού, χτυπήσει τη δική του πόρτα, ποιό νόημα θα έχει το κήρυγμά του; Θα μπορεί να συνεχίζει τις διακηρύξεις του χωρίς να διατρέξει τον κίνδυνο να λυντσαριστεί;

Η διακήρυξη του Μπουρντιέ, όπου εκτός των άλλων γίνεται λόγος για το Σιάτλ (αναλύσαμε σε προηγούμενο φύλλο πως οι διαδηλώσεις στο Σιάτλ αντικειμενικά χτυπούσαν το εμπόριο του τρίτου κόσμου και ευνοούσαν τον κινέζικο σοσιαλφασισμό) θα εμπλουτιστεί στο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Κινήματος που θα γίνει το 2001 στην Αθήνα. Στην Ελλάδα βρήκε κιόλας μεγάλη απήχηση από οικολογικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις (Δίχτυα, Πρωτοβουλίες κ.λπ.), Εργατικά Κέντρα και μεμονωμένα άτομα.

Το προλεταριάτο δεν έχει την ανάγκη Μπουρντιέδων και Τσόμσκηδων για να δημαγωγούν στο όνομά του. Χρειάζεται αντίθετα τη δημιουργία κομμουνιστικών κομμάτων που θα αντιταχθούν αποφασιστικά στην

επέλαση του ναζισμού και θα ζυμώνουν την ανάγκη και θα οργανώνουν τους λαούς για τη σοσιαλιστική προλεταριακή επανάσταση που μόνη αυτή μπορεί να λύσει αληθινά το πρόβλημα της ταξικής καταπίεσης.

ΧΟΝΤΡΗ ΑΠΑΤΗ...

συνέχεια από τη σελ. 6

καθάρσις μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Όσο για τους πραγματικούς φιλοευρωπαίους της ομάδας Αθασόπουλου-Γεωργακόπουλου, αυτοί είναι εύκολο να μην αφηθούν να γίνουν καθοριστικοί μέσα στους σημιτικούς μηχανισμούς. Γι' αυτό η κλίκα Μπίστη μένει έξω από το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή σ' ένα ενδιάμεσο καθεστώς μισο-ανεξαρτησίας, πράγμα που θα επιτρέπει στους Σημίτη-Λαλιώτη να διαλέγουν όσους θέλουν και όπως θέλουν από εκεί μέσα. Αυτός είναι ο λόγος νομίζουμε, που δεν ενθαρρύνθηκαν να ακολουθήσουν αυτό το ρεύμα οι Παπαγιαννάκης και Κουναλάκης. Ίσως γι' αυτό να έμεινε μέσα στον ΣΥΝ και η Δαμανάκη. Αλλά αυτές τις ίντριγκες θα τις καταλάβουμε καλύτερα αργότερα. Εκείνο που έχουμε τώρα να παρατηρήσουμε είναι ότι αυτό το "βελούδινο διαζύγιο", είναι μια βρομοδουλειά που σπρώχνει τον οχετό του κνιτισμού ακόμα πιο βαθιά μέσα στο δημοκρατικό στρατόπεδο.

Τύποι σαν τον Μπίστη, με το προκάλυμα ανθρώπων σαν τον Γεωργακόπουλο και τον Αθασόπουλο μπορούν εύκολα για παράδειγμα να αναλάβουν προωθημένες αποστολές από τον Γ. Παπανδρέου στα ελληνοτουρκικά ή στα εθνομειονοτικά ή στα ζητήματα που έχουν σχέση με την εκκλησία, τα ναρκωτικά, το ρατσισμό κ.λπ. Παράδειγμα τέτοιου μηχανισμού υπάρχει άλλωστε, κι είναι το "Δίκτυο". Όμως σ' αυτό έλειπε πάντα μια σαφής πολιτική έκφραση και καθοδήγηση. Ίσως η κλίκα να παίζει και αυτό το ρόλο.

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Συμβαίνει πάντα οι νέοι φασισμοί να κρύβονται πίσω από τα σύμβολα μιας παλιάς ηρωικής εποχής των λαών και να χρησιμοποιούν την ίδια φρασεολογία που τώρα πια αποτελεί μόνο το κάλυμμα της αντιδραστικής τους φύσης. Έτσι γίνεται σήμερα στη Ζιμπάμπουε όπου ο πρόεδρος της, Ρόμπερτ Μουγκάμπε, με τα λόγια: **“Αυτή η γη θα περιέθθει στην ιδιοκτησία του λαού, είτε το θέλουν οι Βρετανοί είτε όχι. Θα την πάρουμε! Κάτω ο βρετανικός ιμπεριαλισμός. Η αγροτική μεταρρύθμιση θα είναι ο θρίαμβος μας κατά της αποικιοκρατίας”** έχει εξαπολύσει ένα κίνημα καταλήψεων της γης των λευκών κτηματιών που είναι μειοψηφία. Παρουσιάζει αυτό το κίνημα σαν μια πάλη των μαύρων εναντίον των λευκών και τους αποκαλεί **“εχθρούς της Ζιμπάμπουε”**. Αυτή είναι μια γενική γραμμή των κρατικών φασιστικών γραφειοκρατιών και των ρωσόφιλων στην Αφρική με την οποία εξαπατούν τις μάζες και προωθούν τα σχέδια τους.

Στη Ζιμπάμπουε όμως η κρατική εξουσία βρίσκεται στα χέρια του κόμματος του Μουγκάμπε, το ZANU-PF (Ζιμπάμπουε Αφρικανική Εθνική Ένωση-Πατριωτικό Μέτωπο) για 20 ολόκληρα χρόνια από την ανεξαρτησία της από τους Βρετανούς το 1980. Για ποιο λευκό ρατσισμό λοιπόν μπορεί να μιλάει ο Μουγκάμπε; Εκείνο που συμβαίνει είναι ότι αυτός ο αναμφισβήτητος ηγέτης της ανεξαρτησίας υπέστη πρόσφατα δυο εξευτελισμούς. Στις 12 και 13 Φλεβάρη σε δημοψήφισμα που οργανώθηκε για σημαντικές συνταγματικές αλλαγές που ενίσχυαν τις εξουσίες του ο λαός ψήφισε “όχι” σε ποσοστό 54,6%. Παρά το ότι μέσα στις αλλαγές περιλαμβανόταν και η περίφημη αγροτική μεταρρύθμιση ο λαός καταψήφισε τον Μουγκάμπε.

Ένα μήνα αργότερα, στις 10 Μάρτη τα αποτελέσματα σφυγομέτρησης του αναγνωρισμένου ινστιτούτου Probe Market Research έδειχναν ότι το 65% επιθυμεί αλλαγή προέδρου και το 63% αλλαγή κυβέρνησης ενώ το 80% μένει αφιάφορο απέναντι στη δαιμονοποίηση των λευκών από τον Μουγκάμπε και το απασχολεί η ανεργία, η ακρίβεια κ.λπ. Μόνο το 9% πιστεύει ότι η “αγροτική μεταρρύθμιση” του Μουγκάμπε είναι σημαντικό ζήτημα.

Αμέσως μετά το δημοψήφισμα ο Μουγκάμπε καθοδηγεί τις καταλήψεις γης μέσα από τους βετεράνους του πολέμου. Δύσκολα θα συναντήσει κανείς στην ιστορία κίνημα καταπιεσμένων που να απαλλοτριώνει την καπιταλιστική ατομική ιδιοκτησία και να την

καταστρέφει (με εξαίρεση έναν εμφύλιο πόλεμο όπου σαν συνέπεια της επανάστασης και της ένοπλης σύγκρουσης σ'ένα πρώτο στάδιο οι παραγωγικές δυνάμεις καταστρέφονται αναγκαστικά και μετέπειτα αναπτύσσονται ολόπλευρα). Όμως εδώ δεν πρόκειται για επανάσταση. Και ενώ υποτίθεται ότι οι μαύροι παίρνουν τη γη που τους έχουν κλέψει οι λευκοί, μέχρι τις αρχές Μάρτη οι καταληψίες είχαν προκαλέσει σημαντικές ζημιές τόσο στις εγκαταστάσεις όσο και στις σοδιές. Οι φάρμες καπνού αποφέρουν στη χώρα σχεδόν το 40% των κερδών από τις εξαγωγές του. Οι συνολικές ζημιές ανέρχονταν στα 11 εκατομ. δολάρια (Εκόνομιστ, 11/3).

Πολλοί από τους καταληψίες έφταναν σε κυβερνητικά οχήματα που τους παρείχαν τροφή και προμήθειες. Τους καθοδηγούσαν άντρες με γυαλιστερά κοστούμια και γυαλιά ηλίου που συχνά καλούσαν από τα κινητά τους στην πρωτεύουσα, Χαράρε, για να πάρουν οδηγίες για τις μετέπειτα κινήσεις τους. Αρκετοί από αυτούς αναγνωρίστηκαν σαν πράκτορες της Κεντρικής Οργάνωσης Πληροφοριών (κάτι σαν τη δική μας ΕΥΠ). Η επίσημη ηγεσία αυτών των ταγμάτων εφόδου είναι οι βετεράνοι του πολέμου οι οποίοι αριθμούν σε 50000. Αρχηγός τους είναι κάποιος Σεντζεράι Χούνζβι, που όμως δεν πήρε μέρος στον πόλεμο της ανεξαρτησίας γιατί την ίδια εποχή σπούδαζε γιατρός στην Πολωνία. Ο ίδιος δηλώνει: **“Χίτλερ είναι το πολεμικό μου ψευδώνυμο. Είμαι ο μαύρος Χίτλερ της Αφρικής”** (Νέ-

α, 11/5) Μια άλλη εκδοχή για το όνομα του που έχει προβάλλει παλιά **“είναι το όνομα που μου έδωσαν οι γονείς μου μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο”**. Κάτω από την προστασία της αστυνομίας αυτές οι συμμορίες έχουν δολοφονήσει 19 άτομα ανάμεσα τους δυο λευκούς κτηματίες και μέλη του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, Κίνημα για τη Δημοκρατική αλλαγή (MDC). Βίασαν επίσης δυο λευκές γυναίκες, συγγενείς στελέχους του συνδικάτου κτηματιών ενώ δέρνουν και τρομοκρατούν τους μαύρους εργάτες γης που είναι οπαδοί της αντιπολίτευσης.

Το MDC έχει ρίξει τη γραμμή της παθητικής στάσης για να μην προκαλέσει εμφύλιο και δικαιώσει τη δημαγωγία του Μουγκάμπε, περιμένοντας τις εκλογές που μόνο ο τελευταίος ξέρει πότε θα γίνουν. Στα 11,3 εκατομμύρια πληθυσμού οι λευκοί αποτελούν κάτι λιγότερο από 1%. Ωστόσο 4000 από αυτούς έχουν στην κατοχή τους περίπου 12 εκατομμύρια εκτάρια εύφορης γης από την εποχή της αποικιοκρατίας όταν η Ζιμπάμπουε ονομαζόταν τότε Ροδεσία.

Με τη συμφωνία του Λάνκαστερ το 1979 οι Βρετανοί με επαχθείς όρους επέβαλλαν την αρχή του πρόθυμου πωλητή - πρόθυμου αγοραστή δηλ. την αγορά της γης από τους λευκούς. Αυτή έγινε δεκτή από το ZANU-PF. Από τότε περίπου 200000 οικογένειες έχουν πάρει γη αλλά η εξαθλίωση τους δεν άλλαξε γιατί το κομμάτι γης που απόκτησαν δεν μπορούσαν να το καλλιεργήσουν και να το αναπτύξουν. Επειδή σύμφωνα με τις “σοσιαλιστικές” αρχές του Μουγκάμπε δεν μπορούσαν να αποκτήσουν τίτλο ιδιοκτησίας και κατά συνέπεια να πάρουν δάνειο από την τράπεζα. Πέρα απ'αυτό η αναδιανομή της γης έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε έγιναν κάτοχοι γης το στενό περιβάλλον του Μουγκάμπε, κυβερνητικοί αξιωματούχοι, αξιωματικοί του στρατού, κομματικοί ινστρούκτορες και περιφερειακοί κυβερνήτες. Επειδή αυτοί όμως δεν είχαν ασχοληθεί ποτέ τους με την αγροτική παραγωγή σύντομα η γη έγινε χέρσα. Ε-

πιπλέον οι φάρμες που έχουν σήμερα οι λευκοί είναι καπιταλιστικά αγροκτήματα με μισθωτούς εργάτες γης και όχι δούλους ή δουλοπάροικους. Εκείνο που μπαίνει δηλ. σήμερα σαν αγροτική μεταρρύθμιση έχει δυο λύσεις ή τη σοσιαλιστική επανάσταση και λαϊκές κομμούνες ή καπιταλιστικό εκσυγχρονισμό και σύγχρονη οργάνωση της παραγωγής. Αλλά για ποια επανάσταση μπορεί να γίνει λόγος όταν ο μόνος σοσιαλισμός που έχει γνωρίσει ο λαός της Ζιμπάμπουε είναι το φασιστικό καθεστώς Μουγκάμπε που απαρνήθηκε το “σοσιαλισμό” το 1996. Καπιταλιστές ειδικοί λένε ότι ακόμα και η αναδιανομή της γης δεν θα λύσει το πρόβλημα μια που αποτελεί μόνο το 1/4 των απαιτούμενων χρημάτων. Πρέπει να κατασκευαστούν δρόμοι, να φτιαχτεί άρδευση, να κατασκευαστούν σχολεία, κλινικές κ. α.

Μια τέτια μεταρρύθμιση μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο κάτω από ένα αστικό δημοκρατικό καθεστώς μια που η σοσιαλιστική επανάσταση όχι μόνο δεν είναι ώριμη αλλά και δεσν υπάρχει κανένας από τους όρους της. Ο παράγοντας εκείνος που μπορεί να οδηγήσει στη δημοκρατία είναι το προλεταριάτο της Ζιμπάμπουε. Δεν είναι τυχαίο ότι το δημοψήφισμα έκριναν τα μεγάλα αστικά κέντρα ενώ η καθυστερημένη ύπαιθρος αποτελεί παραδοσιακά την κοινωνική βάση του Μουγκάμπε. Ήδη από το 1997 μεγάλες λαϊκές διαμαρτυρίες έχουν γίνει που αντιμετωπίζονται με την καταστολή της αστυνομίας. Κέντρο αυτών των διαμαρτυριών είναι το Κογκρέσο των Συνδικάτων ZCTU με αρχηγό τον Μόργκαν Τσβανγκιράι. Την τελευταία φορά που τα συνδικάτα κατέβηκαν σε απεργία οι τραμπούκοι του Μουγκάμπε του επιτέθηκαν στο γραφείο του και μόλις την τελευταία στιγμή γλύτωσε την εκπαράθωση από τον δέκατο όροφο του γραφείου του ενώ οι οικογένειες των ηγετών της απεργίας δέχτηκαν ανώνυμες απειλές. (Εκόνομιστ, 15/8/1998) Ανάλογες διαδηλώσεις των φοιτητών το 1998 τον καλούσαν να ακολουθήσει το

δρόμο του δικτάτορα της Ινδονησίας Σουχάρτο. Ο Μουγκάμπε πέρα από την καταστολή των διαδηλώσεων και ύπαρξη ενός καλά οργανωμένου συτήματος αστυνόμευσης που φτάνει μέχρι κάθε γωνιά της χώρας ήταν εκείνος που στηρίξε τον σοσιαλφασίστα Καμπίλα για την ανατροπή του φιλοδυτικού καθεστώτος στο Ζαΐρ. Έστειλε 13000 στρατό για να πολεμήσουν στο πλευρό του, μια εκστρατεία που στοίχισε 400000δολάρια με 1 εκατομ.δολάρια περίπου τη μέρα (Εκόνομιστ, 7/11/1998). 11000 από αυτούς συνεχίζουν να πολεμάνε στο πλευρό του Καμπίλα. Ο λαός όχι μόνο δεν στηρίξε αυτό τον άδικο πόλεμο αλλά δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει τον λόγο που τα παιδιά του θα έπρεπε να μάχονται σ'ένα ξένο πόλεμο 2000 χλμ μακριά. Αντιπολεμικές διαδηλώσεις που στην αρχή προσπάθησε και εμπόδιζε με κάθε μέσο η αστυνομία στο τέλος ξέσπασαν στις αρχές Νοέμβρη με το πλήθος να κραυγάζει **“Να μην πάμε στο Κονγκό”** (στο ίδιο). Ήταν απέναντι σ'αυτές τις εξεγέρσεις που ο Μουγκάμπε κρατούσε πάντα στα χέρια του το χαρτί της αγροτικής του μεταρρύθμισης και των βετεράνων του πολέμου. Περίπου 20-50 φάρμες καταλαμβάνονταν περιοδικά όλα αυτά τα χρόνια. Αλλά τώρα έχουν φτάσει τις 1000. Η Δύση φαίνεται ανίκανη να αντιμετωπίσει την κατάσταση μια που όλες σχεδόν οι αφρικανικές χώρες με ηγέτη τον ψευτοκομμουνιστή Μπέκι της Ν. Αφρικής υποστηρίζουν το Μουγκάμπε. Το ίδιο πρόβλημα με την αναδιανομή της γης αντιμετωπίζουν τόσο η Κένυα όσο και η Ν. Αφρική. Οι εξελίξεις στη Ζιμπάμπουε λοιπόν θα κρίνουν πολύ περισσότερα πράγματα στην Αφρική απ'ότι φαίνεται. Το καθήκον σήμερα κάθε δημοκρατικού κινήματος στην Αφρική είναι να τσακίσει τις κρατικές φασιστικές γραφειοκρατίες που πίσω τους κρύβεται η Ρωσία. Αυτό θα είναι και το πρώτο βήμα που θ'ανοίξει το δρόμο για να ξαναβρούν οι μάζες μέσα από την ίδια τους την πείρα το μαρξισμό και την αληθινή επανάσταση.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ: ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ "ΑΡΙΣΤΕΡΑ"

Η αποκάλυψη και καταγγελία των φαιοκόκκινων από την ΟΑΚΚΕ και τους συνεπείς δημοκράτες δημοσιογράφους όπως είναι οι Ιοί στην *Ελευθεροτυπία*, σα νεοχιτλερικών που σέρνονται πίσω από το ρώσικο ιμπεριαλισμό έχει προκαλέσει μεγάλη ταραχή στο φαιοκόκκινο μέτωπο. Για λογαριασμό του ανέλαβαν να απαντήσουν οι φαιοί δηλ οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" μέσα από την εφημερίδα τους αρ. φυλ. 323, 21 Απρίλη. Εκεί στη σελ. 7 στη στήλη "εθνικιστική αριστερά" που έχουν εγκαινιάσει τον τελευταίο καιρό καλούν τους συντρόφους τους της "εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς" να πράξουν με τόλμη και να ενωθούν μαζί τους αποδεικνύοντας έτσι την πλήρη ταύτιση που έχουν στην πολιτική γραμμή. Το δημοσιεύουμε ολόκληρο για την εξαιρετική του σημασία:

"Η γνωστή αστική φυλλάδα "Ελευθεροτυπία", των γνωστών συμφερόντων -για να μη ξεχνιόμαστε- σε συνεργασία και με κάποιους άλλους σχιζοφρενείς (βλέπε Ρωσόπληκτους) τρέμει στην ύπαρξη ενός οργανωμένου ενιαίου μπλοκ πατριωτών, που θα αντισταθεί στον Αμερικάνικο Ιμπεριαλισμό, που προβάλλει σήμερα ως ο χειρότερος εχθρός της πατρίδας μας και του λαού μας.

Σε παλαιό δημοσίευμα της, λοιπόν, της Κυριακής 19 Απριλίου 1999, αναφέρεται σε κάποιους από τους αγωνιστές της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και πιο συγκεκριμένα στον ιδρυτή κατ' ουσίαν της επαναστατικής RAF Χόρστ Μάλερ, όπου σήμερα έχουν ασπαστεί την εθνικιστική ιδέα και παραμένοντας σταθερά αντικαπιταλιστές και επαναστάτες εξακολουθούν να αγωνίζονται ενάντια στον Ιμπεριαλισμό και την οικονομική ολιγαρχία.

Και όπως ήταν φυσικό από τέτοιου είδους δημοσιεύματα, δεν θα μπορούσε να μην υπάρξει αναφορά και στη "Χρυσή Αυγή", τη γνωστή "ναζιστική" ομάδα...

Δεν θα διαφωνήσουμε με το βασικό κορμό της σκέψης των "θεωρητικών"- δημοσιογράφων της "Ελευθεροτυπίας". Μονάχα δυο σοβαρές επισημάνσεις, που παίζουν σημαντικό ρόλο.

Κύριοι δημοσιογράφοι, έγκυροι πολιτικοί αναλυτές, έλεος! Η "Χρυσή Αυγή" δεν προβάλλει την περίπτωση Μάλερ "για να δικαιολογηθεί κυρίως απέναντι στα μέλη της", αφού ουσιαστικά τα ίδια τα μέλη της είναι αυτά, που επιζητούν νέους δρόμους και "αριστερές" προσεγγίσεις για το εθνικολαϊκό κίνημα. **Ως συνέχεια αυτού, μάθετε πως πολλά από τα μέλη της "ναζιστικής" ομάδας μας προέρχονται από αυτόν ακριβώς τον χώρο... της αριστεράς, εξωκοινοβουλευτικής και μη. Και ένα δεύτερο: Η απροσδόκητη θερμή συνηγορία μας υπέρ του ΚΚΕ έχει να κάνει με τη συμπάθεια μας υπέρ των κοινωνικών αδελφών μας, φτωχών εργατών και αγροτών, ψηφοφόρων του ΚΚΕ και όχι μόνον! Από τη παραμερισμένη από το κοι-**

νοβουλευτικό καθεστώς Σταλινική-Μαοϊκή Αριστερά έως τους πατριώτες σοσιαλιστές του ΔΗΚΚΙ.

Μια συμπάθεια, που έχει να κάνει με την ανιδιοτέλεια των απλών στρατευμένων αγωνιστών σε αυτούς τους πολιτικούς σχηματισμούς και όχι φυσικά με την ηγεσία τους, **πλην ελαχίστων εξαιρέσεων για να είμαστε ειλικρινείς.**

Καιρός, λοιπόν να δημιουργηθεί και στη πατρίδα μας αυτό το "φαιο-κόκκινο" μέτωπο, για να γίνουν επιτέλους οι εφιιάτες της "Ελευθεροτυπίας" και των συνδοιδιόρων τους (βλέπε ΟΑΚΚΕ) πραγματικότητα. Για να επαληθευτούν τα δημοσιεύματα της "Νέας Ανατολής" περί "σοσιαλφασιστικού" κινδύνου και άλλα συναφή.

Σύντροφοι και συναγωνιστές, τρέμουν τη συνεργασία μας. Μη τους αφήσετε να μας χωρίσουν με παρελθοντολογίες και συνθήματα του χθες.

Αντισταθείτε στην απάτη του κακού κομμουνισμού-φασισμού Ζήτω το νέο κίνημα

Ζήτω η Εθνικιστική Αριστερά".

Υπογράφει ο Β.Τ.

Κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τους "φαιοκόκκινους συντρόφους" να ενωθούν και πρέπει η εξωκοινοβουλευτική "αριστερά" να μην φανεί αγενής απέναντι στην πρόσκληση των ναζιστών.

Και να τους δώσει μια απάντηση. Ίσως βέβαια αυτή να ξαφνιαστεί που στο ίδιο φύλλο στη σελ. 4 τα "πρώην μέλη της", όπως τουλάχιστον ισχυρίζεται ο Β.Τ., δημοσιεύουν φωτογραφία του Χίτλερ με εκτενές απόσπασμα από την "πολιτική του διαθήκη". Αλλά κανείς δεν είναι τέλειος. Αγάπα τον φίλο σου με τα ελαττώματα του λέει μια παροιμία. Άλλωστε και οι ναζιστές τους αγαπάνε, παρ' όλο που προεκλογικά πολλά κείμενα τους τα δημοσίευσε "η αστική Ελευθεροτυπία" που την αντιπαθούν οι Χρυσουγίτες.

ΟΙ ΝΑΖΙ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΝΕΟ ΚΥΚΛΟ ΒΙΑΣ

Στις 20 Απρίλη το βράδυ μια ομάδα 30 ναζιστών της "Χρυσής Αυγής" συγκεντρώθηκε έξω από το ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ όπου πραγματοποιούνταν ταυτόχρονα συνέδριο του ελληνοτουρκικού επιμελητηρίου και κοινή επίδειξη μόδας του Ασάλη και τούρκου συναδέλφου του. Οι ναζιστές κατέβασαν την τούρκικη σημαία από τον ιστό του ξενοδοχείου και την έκαψαν

φονάζοντας αντιτούρκικα συνθήματα. Οι Τούρκοι που ήταν μέσα στο ξενοδοχείο αντιλήφθηκαν το γεγονός και βγήκαν έξω για να αντιμετωπίσουν τους τραμπούκους. Οι πιο ψύχραιμοι απ' αυτούς τους συγκράτησαν και αμέσως ύψωσαν μια καινούργια τούρκικη σημαία και τραγούδησαν τον εθνικό τους ύμνο. Οι ναζιστές αποχώρησαν χωρίς να συλληφθεί κανείς εκείνη τη στιγμή

μή παρά την παρουσία της αστυνομίας. Αργότερα έγινε γνωστό ότι συλλήφθηκαν δυο μέλη τους που παραμπέπονται σε δίκη με την κατηγορία της διατάραξης σχέσεων ανάμεσα στα δυο κράτη, κατηγορία που είναι κακούρηγμα, ενώ καταζητούνται και άλλα τρία μέλη και στελέχη της. Το πολιτικό καθεστώς κινήθηκε τόσο "γρήγορα" για να μην χαλάσει η σούπα της ελληνοτουρκικής "φιιλίας", τέτοιας που μέχρι χτες τουρκοφάγοι μεταμορφώθηκαν σήμερα σε φανατικούς υπερασπιστές της ειρήνης. Αυτή η κίνηση της "Χρυσής Αυγής" που μέχρι τώρα κρατούσε τη στάση του "καλού παιδιού" φαίνεται πως αντιστοιχεί σε ένα καθυσχασμό της βάσης της και στην υπερφαλάγγιση του ακροδέξιου χώρου που κινείται ήρεμα σ' αυτή την περίοδο "καλών σχέσε-

ων" με την Τουρκία. Φυσικά όλα τα κόμματα και η κυβέρνηση φρόντισαν στα γρήγορα να πνίξουν το γεγονός σαν ένα περιθωριακό επεισόδιο αλλά τη νύχτα της 20ης προς 21η Απρίλη μια νέα επίθεση των ναζιστών στο μνημείο του Ολοκαυτώματος και στην Εβραϊκή Συναγωγή "Μοναστηριωτών" απέδειξε το ακριβώς αντίθετο. Έξω από την πόρτα της Συναγωγής χάραξαν ένα αγκυλωτό σταυρό και έγραψαν στα γερμανικά τη λέξη "Ράους" ("Εξω"). Στο μνημείο του Ολοκαυτώματος των Εβραίων έριξαν κόκκινη μπογιά, έγραψαν ναζιστικά συνθήματα "Εξω οι Εβραίοι" και "Ες" με την υπογραφή της "Χρυσής Αυγής". Η επίθεση καταδικάστηκε έντονα από τον πρόεδρο της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, Ανδρέα Σεφικά, που μίλησε για

επανεμφάνιση του "εφιιάτη του φασισμού και του ναζισμού". Κατά τα άλλα κανένα κόμμα δεν το έκανε ζήτημα και δεν καταδίκασε την επίθεση. Σε αντίστοιχα γεγονότα στην Ευρώπη δημιουργείται ολόκληρη εκστρατεία ενάντια στον αντισημιτισμό.

Μετά από μια περίοδο "κατ'οίκον περιορισμού", που αναγκαία ακολούθησε μετά την έκθεση των ναζιστών με τον Ανδρουτσόπουλο, η "Χρυσή Αυγή" φαίνεται ότι ανοίγει ένα νέο κύκλο βίας. Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία με ανακοίνωση της στις 24 Απρίλη καταδίκασε την ναζιστική επίθεση και τη σιωπή που επέδειξαν τα κοινοβουλευτικά κόμματα ανάλογη μ' εκείνη για την ύπαρξη της νομιμότητας των ναζιστών στην Ελλάδα.

Για την επίσκεψη Ζιαγκ Ζεμίν

Η ΟΑΚΚΕ έβγαλε την ακόλουθη ανακοίνωση για την επίσκεψη του κινέζου πρωθυπουργού Ζιαγκ Ζεμίν στην Ελλάδα, που ήταν ο πρώτος διπλωμάτης που δέχθηκε ο Σημίτης μετά την εκλογή του:

"Αφού κάλυψε με την επιδεικτική σιωπή της τους Ρώσους σφαγείς της Τσετσενίας, η κυβέρνηση Σημίτη τιμάρει τώρα τον κινέζο δήμιο Ζιαν Ζεμίν σταθερή στη σύμπλευση της με το νεοφασιστικό άξονα Μόσχας-Πεκίνου-Τεχεράνης".

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ INTERNET

<http://users.hellasnet.gr/antinazi>

Ο ΟΗΕ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΚΑΙ ΚΙΝΕΖΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Στα τέλη Απρίλη πραγματοποιήθηκε η σύνοδος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ που καταδίκασε μια σειρά από τριτοκοσμικά φασιστικά καθεστώτα για σοβαρές παραβιάσεις στα ανθρώπινα δικαιώματα αφήνοντας στο απυρόβλητο την πανίσχυρη Ρωσία και την Κίνα. Η αμερικανική αντιπροσωπεία είχε υποβάλει ένα τροποποιημένο καταδικαστικό ψήφισμα για την Κίνα, αλλά οι Κινέζοι έκαναν αντιπρόταση "μη δράσης" του εναντίον τους η οποία υπερψηφίστηκε με 22 ψήφους έναντι 18 και 12 αποχές. Όπως καταγγέλλει το Διεθνές Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ηγεσία Κλίντον έκανε μία πρόταση την οποία δεν μπόρεσε καθόλου στον κόπο να τη στηρίξει και να παλέψει για να ψηφιστεί.

Η επικράτηση της κινέζικης πρότασης σήμαινε την για ένατη φορά αποτυχία του ΟΗΕ, να επιβάλει κυρώσεις στη χώρα αυτή. Στην Αμερική, την άποψη για απομόνωση της Κίνας συμμαρύνονται αρκετοί βουλευτές, ανάμεσά

τους και ο αρχηγός της κοινοβουλευτικής ομάδας των Δημοκρατικών Ρίτσαρντ Γκέπχαρντ, καθώς και η Ένωση των συνδικάτων. Όλοι αυτοί καταγγέλλουν τις μαζικές απολύσεις εργαζομένων, τις καθυστερήσεις στην καταβολή μι-

σθών, τη διαφθορά και την άγρια καταστολή των εργατικών εξεγέρσεων και δικαιωμάτων από την πλευρά του κινέζικου καθεστώτος. Χαρακτηριστικό για την "εργατική πολιτική" των κινέζων νεοναζιστών είναι ότι η Πρωτομαγιά γιορτάστηκε στην Κίνα με την απονομή βραβείων σε 3.000 "υποδειγματικούς" εργαζόμενους, δεσ "νομιμόφρονες", στους οποίους δόθηκε επτά ημέρες άδεια! Πάντως εκείνο που πέρασε απαρατήρητο είναι η αναβολή της καταδίκης των ρώσων Χίτλερ. Η Ε.Ε. και το Διεθνές Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων παρουσίασαν κείμενα που καλούσαν για αναγνώρι-

ση από την πλευρά των Ρώσων ότι έχουν διαπραχθεί σοβαρά εγκλήματα στην Τσετσενία, και ζητούσαν αξιόπιστη και ανεξάρτητη έρευνα για τις καταγγελίες βιαιοπραγιών, άμεση πρόσβαση διεθνώς εμπειρογνομόνων κ.λπ. Η εκπρόσωπος του Διεθνούς Παρατηρητηρίου στον ΟΗΕ Τζοάννα Βέσλερ είπε πως όταν οι Ρώσοι "μιλάνε για διευκρίνηση των καταγγελιών για ακρότητες, προσπαθούν να αποσπάσουν τη διεθνή κοινότητα από τις ευθύνες της. Αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία της διεθνούς κοινότητας να καλέσει τη Ρωσία να λογοδοτήσει για τις πράξεις της" (από το ενημερωτικό δελτίο του Παρατηρητηρίου, 21/4). Η συζήτηση της πρότασης ανα-

βλήθηκε για τις 24/4 και η Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα πήρε τελικά μια απόφαση όπου εκφράζεται η "σοβαρή ανησυχία" της διεθνούς κοινότητας για τη διεξαγωγή του πολέμου στην Τσετσενία από την πλευρά των Ρώσων. Είναι μία αρχή, αν και πρόκειται για μία πολύ ήπια απόφαση. Σύμφωνα με την Τζοάννα Βέσλερ, η απόφαση έπρεπε να είναι περισσότερο καταδικαστική, να περιγράφει ακριβώς ποιες διέπραξε τα εγκλήματα στην Τσετσενία, και ακριβώς ποιες παραβιάσεις έχουν γίνει. Θα έπρεπε επίσης να ασκηθεί πίεση για μία διεθνή επιτροπή έρευνας, αντί για την εθνική επιτροπή-παρωδία των Ρώσων.

Ο βρωμερός Μπλερ γέφυρα του Πούτιν στην Ευρώπη

Ο βρώμικος πόλεμος που διεξάγουν οι ρώσοι νεοναζί στην Τσετσενία και η ασυνέπεια τους απέναντι στις υποσχέσεις που δίνουν στις δυτικές κυβερνήσεις και οργανισμούς έχουν προκαλέσει αντιδράσεις μέσα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο κάποιες ευρωπαϊκές ηγεσίες δε συμμαρύνονται τις ίδιες ανησυχίες.

Στα μέσα Απρίλη, ο καγκεμπίτης Βλ. Πούτιν επισκέφθηκε το Λονδίνο για να συναντήσει το βρετανό πρωθυπουργό Τ. Μπλερ. Η ε-

πίσκεψη αυτή κόστισε πάνω από 11 εκ. δρχ., ποσό που αντιπροσωπεύει ένα μικρό μέρος του δανείου του ΔΝΤ προς τη Ρωσία (το οποίο προφανώς δε διατίθεται σε "αναπτυξιακά έργα"). Οι δύο άντρες συζητήσαν για μια στρατηγική συνεργασία μεταξύ των στρατών τους στον αγώνα κατά των ναρκωτικών, του εγκλήματος, της τρομοκρατίας, για τα Βαλκάνια κ.λπ. Ο Μπλερ δήλωσε ότι ο "Πούτιν είναι άνθρωπος με τον οποίο η Δύση μπορεί και πρέπει να εργαστεί" και πως Ευρώπη και Αμερική

"πρέπει να αγκαλιάσουν τη Ρωσία και όχι να την απομονώσουν" (Ελευθεροτυπία, 18/4/00). Ο εκπρόσωπος του βρετανού πρωθυπουργού, Άλασταϊρ Κάμπελ πρόσθεσε πως "δεν υπάρχει καμία σύγκριση ανάμεσα στο πρόβλημα ασφάλειας που έχει η Ρωσία στην Τσετσενία και στη γενοκτονία που διαπράχθηκε στο Κόσσοβο" (Μοντ, 18/4). (Ενώ ισχύει ακριβώς το αντίθετο). Από την πλευρά του ο Πούτιν εξέφρασε την πεποίθησή του ότι η Αγγλία θα αποτελέσει γέφυρα ανάμεσα στη χώρα

του, την Ευρώπη και την Αμερική. Η αντίδραση μη κυβερνητικών οργανώσεων καθώς και βρετανών βουλευτών δεν τήρησε το ρώσο πρόεδρο που για άλλη μια φορά ξέσπασε στο συνηθισμένο του αντιτσενικό παραλήρημα. Πιο προοδευτική από την βρωμερή στάση της Βρετανίας του φιλορώσου Μπλερ είναι αυτή της Γερμανίας και κυρίως της Γαλλίας. Οι υπουργοί Οικονομικών κι Εξωτερικών της Γαλλίας, Λοράν Φαμπιούς και Υμπερ Βεντρίν, δημοσίευσαν στη βρετανική "Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς" επιστολή που απευθύνεται στους εταίρους της ΕΕ και του G7. Υποστήριξαν πως η Δύση θα πρέπει να είναι πιο πιστική στους όρους χρηματοδότησης της Ρωσίας και να μην παραγράφει τα χρέη της. Πρέπει, ακόμα

να δοθεί έμφαση στην ενίσχυση αποτελεσματικών κρατικών δομών και κυρίως ενός διαφανούς νομικού πλαισίου προσαρμοσμένων σε μια μοντέρνα οικονομία και κοινωνία, αναφέρουν οι δύο υπουργοί στην επιστολή τους (Μοντ, 7/4). Με άλλα λόγια, δεν αρκούν μονάχα οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις, αλλά χρειάζεται η Ρωσία να αλλάξει πολιτική. Όμως η πίεση που ασκεί η γαλλική αστική τάξη στους σοσιαλδημοκρατικούς δεν οφείλεται σε κάποια έξαρση ανθρωπισμού, αλλά στην προνομιακή σχέση που αυτοί δημιουργούν με τη Βρετανία. Στην πραγματικότητα οι γάλλοι καπιταλιστές πολύ θα ήθελαν ο Πούτιν να διάλεγε τη χώρα τους για επίσκεψη, γι' αυτό και Βεντρίν τον κάλεσε γύρω στο Φεβρουάριο.

Ο Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΞΑΝΑΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΕΒΙΤΣ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

μόλογο του, Πάβλε Μπουλάτοβιτς. Η απόφαση της Ρωσίας να "παγώσει" την εφαρμογή της συνδέεται και με τους νέους περιορισμούς που έχουν επιβληθεί στο ρώσικο Υπουργείο Αμύνης το οποίο είναι υποχρεωμένο στο εξής να συντονίζει τις ενέργειες του με το Υπουργείο Εξωτερικών. Υπό αίρεση είναι ακόμη μια συμφωνία μεταξύ Ρωσίας και Σερβίας για το φυσικό αέριο.

Η ρώσικη εταιρεία Γκάζπρομ μείωσε πρόσφατα κατά το 1/3 την παροχή φυσικού αερίου προς τη Σερβία χωρίς να προειδοποιήσει το Βελιγράδι. Η κυβέρνηση του Βελιγραδίου έχει αιφνιδιαστεί από τις τελευταίες εξελίξεις. "Δεν καταλαβαίνω γιατί συνέβησαν όλα αυτά, η Ρωσία δεν μας ειδοποίησε", είπε στα σέρβικα μέσα ενημέρωσης στέλεχος της Πετρελαϊκής Βιομηχανίας της Σερβίας (NIS). "Ως τώρα δεν είχαμε ποτέ

τέτοια προβλήματα". Αυτή η αλλαγή στάσης είναι ακόμα πιο περίεργη, αν σκεφτεί κανείς ότι η Ρωσία παρέχει φυσικό αέριο στη Σερβία με πίστωση. Το χρέος της Σερβίας απέναντι στη Ρωσία έχει υπερβεί τα 300 εκατομμύρια δολάρια. Λίγο μετά την κρίση του φυσικού αερίου, ο Ρώσος Υπουργός Εξωτερικών, Ιγκόρ Ιβάνοφ, κάλεσε τον Γιουγκοσλάβο πρεσβευτή στη Μόσχα Μπορισλάβ Μιλόσεβιτς (αδελφό του Γιουγκοσλάβου προέδρου) και του ζήτησε να επιδείξει η χώρα του μεγαλύτερη ελαστικότητα απέναντι στη διεθνή κοινότητα για την επίλυση του προβλήματος του Κοσσυφοπέδιου.

Ο Ιβάνοφ πρόσθεσε ότι η Ρωσία υποστηρίζει τις προτάσεις των Ηνωμένων Εθνών για μια μεγαλύτερη αυτονομία του Κοσσυφοπέδιου στο εσωτερικό της Ομοσπονδίας, ενώ τάσσεται και υπέρ του να αυξηθεί η σημασία του Βελιγραδίου στη διαδικασία σταθεροποίησης των Βαλκανίων. Σύμφωνα με πηγές στη Μόσχα, η Ρωσία εξέφρασε την αλληλεγγύη της προς

τις χώρες της Δύσης κατά τη σύνοδο της Ομάδας Επαφής που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Απριλίου με αντικείμενο την κρίση στο Μαυροβούνιο. Αυτό σημαίνει ότι η Ρωσία έλαβε θέση υπέρ του προέδρου του Μαυροβουνίου Μίλο Τζουκάνοβιτς. Η Μόσχα έχει καταδικάσει κατηγορηματικά τον αποκλεισμό του Μαυροβουνίου από τη Σερβία, διευκρινίζοντας ότι η πολιτική του Βελιγραδίου προκαλεί την επιδείνωση μιας ήδη πολύπλοκης κατάστασης. "Η συμπεριφορά του Ιβάνοφ κατά τη συνάντησή του με τον Μπόρα Μιλόσεβιτς, σε συνδυασμό με τα προβλήματα που σχετίζονται με το φυσικό αέριο και την υποστήριξη της Μόσχας προς τον Τζουκάνοβιτς έχουν προκαλέσει σοκ στο Βελιγράδι", δήλωσε εκπρόσωπος της σερβικής κυβέρνησης στο Ινστιτούτο Πληροφόρησης για τον Πόλεμο και την Ειρήνη (IWPR). "Η πρόσκληση που απηύθυνε η Μόσχα στον Βουκ Ντράσκοβιτς προκάλεσε ακόμα μεγαλύτερη

σύγχυση".

Την ώρα δηλ. που η Ρωσία έχει κηρύξει τον πόλεμο στη φράξια Μιλόσεβιτς καλεί τον σέρβο πρόκτορά της στη Μόσχα για να του δώσει το επίσημο χρίσμα του ευνοούμενου της. Σύμφωνα με την Ναυτοπορική ο Ντράσκοβιτς είναι ο πρώτος Σέρβος πολιτικός που επισκέφθηκε τη Ρωσία μετά τη νίκη Πούτιν στις εκλογές. Στις συναντήσεις που έκανε με αξιωματούχους του ρώσικου υπουργείου εξωτερικών ο Ντράσκοβιτς συζητήθηκαν το θέμα των πρόωγων εκλογών στη Σερβία, το Κοσσυφοπέδιο και το Μαυροβούνιο καθώς και το πρόβλημα των κυρώσεων κατά της Σερβίας.

Ο μεγαλοσέρβικος σωβινισμός εξοργισμένος απάντησε στην πρόκληση. "Ο Μιλουτίν Στόλκοβιτς, πρόεδρος της Επιτροπής Αμύνης και από τα παλιά μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος, κατηγορησε το ρώσικο Υπουργείο Εξωτερικών ότι ακολουθεί τις επιταγές της αμερικανικής κυβέρνησης". Αλλά τι περιθώρια έχουν οι

σέρβοι φασίστες να αντιδράσουν; Αυτοί δεν μπορούν να κινήσουν μια εκστρατεία ενάντια στην "αδελφή ορθόδοξη Ρωσία" γενικά χωρίς να κατηγορηθούν απ' αυτή την ίδια τη σέρβικη αντιπολίτευση για φιλοαμερικανισμό και μάλιστα σε μια χώρα και ένα λαό όπου τα αντιαμερικανικά και αντιδυτικά αισθήματα είναι αδιαμφισβήτητα. Ο κλοιός γύρω από τη φράξια Μιλόσεβιτς κλείνει ολο και περισσότερο. Η πτώση της είναι πια θέμα χρόνου.

Απ' την άλλη γίνεται φανερό ότι αυτή η προωθημένη αντι-Μιλόσεβιτς κίνηση της ρωσόφιλης κυβέρνησης Σημίτη έχει ήδη συμφωνηθεί με τη Μόσχα. Το νόημα της επίσκεψης του Γ. Παπανδρέου στη Μόσχα την περίοδο των εκλογών είναι ολοφάνερο. Η Ελλάδα μετατρέπεται ταχύτατα όχι μόνο σε βάση βυζαντινών ραδιοεργασιών για επέμβαση στα εσωτερικά άλλων χωρών με στόχο τα "ορθόδοξα Βαλκάνια" αλλά και σε πρωτοπόρο πολιτικό τραμπούκο στην περιοχή για λογαριασμό του ρώσικου ιμπεριαλισμού.

